De Nieuwsbode,

VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE WEEK.

A. POTT, Uitgever.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING,

$ 2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling.

Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing. Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing - 1,00
Voor 5 regels of minder, dito, dito - - - - - - - 0,50
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - - - - 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezeningen franco aan A. Pott, Sheboygan, Wisconsin.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord Amerika.

9de JAARG. NO. 12. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 20 APRIL 1858. GEHEEL NO. 428.

De Nieuwsbode,

IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK BY

A. POTT, Proprietor.

Rates of Advertising.

	1w	2w	3w	4w	8w	3m	6m	9m	1y
1 sq	1 00	1 38	1 75	2	3	4	7	10	12
2 sqs	1 50	2 00	2 50	3	5	6	10	13	15
3 sqs	2 00	3 00	3 75	4[illegible]	6	8	[illegible]	[illegible]	18
4 sqs	2 50	3 50	4 50	5½	8	10	14	17	20
¼ col	3 00	4 00	5 00	6	9	12	17	21	25
⅓ col	4 00	5 50	7 00	8½	12	15	20	25	30
½ col	5 00	7 00	9 00	11	16	20	28	34	40
⅔ col	6 50	8 50	10½	12	20	25	35	43	55
¾ col	8 00	11	13½	15	24	30	40	50	60
1 col	10	14	17	19	30	38	52	65	70

A square is 1 inch or less of space, column width. Business Cards will be inserted 1 year at $1 ⅌ line; Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 7 Maart. De *St.-Ct.* deelt mede, dat blijkens ontvangene kennisgeving van den Franschen gezant alhier, onlangs met opzigt tot de toelating en het verblijf in Frankrijk van vreemdelingen, door de keizerlijke regering eenige politie-verordeningen zijn vastgesteld, onder anderen ook ten aanzien van het viseren der paspoorten; zullende dien ten gevolge voortaan de houders van passen naar Frankrijk verpligt zijn zich, zoo veel mogelijk, in persoon ter Fransche [illegible] te vervoegen, ten einde het vereischte visum te bekomen en alsdan op een daartoe [illegible] register hunne handteekening moeten stellen. Wijders zal, met afwijking van het dus verre gevolgde gebruik, om slechts eenmaal [illegible] op het buitenlandsch paspoort een visum der Fransche legatie te doen plaatsen, het voor het vervolg noodig zijn, voor elke reis naar Frankrijk zoodanig visum te vragen.

— Vrijdag is in de fabrijk van de heeren *L. J. Enthoven & Co.* alhier een ijzeren spil gegoten ter zwaarte van ongeveer 16,500 Nederl. ponden. Deze spil is bestemd voor eene kolossale ijzeren weegkraan, welke door gezegde fabrikanten naar Rusland moet geleverd worden. Zeer zelden worden hier te lande zulke zware stukken gegoten, waarom wij van dit feit, als belangrijk voor onze nationale industrie, opzettelijk melding maken.

— Uit Nieuwveen wordt het volgende gemeld als een waarschuwend voorbeeld, dat het onvoorzigtig omgaan met buskruid soms ernstige gevolgen kan na zich slepen. Een dienstmeisje, bezig zijnde met het afnemen van stof van eenig huisraad, waarop zich onder anderen ook een met buskruid gevulden kruidhoorn bevond, legde dezen zonder argwaan op de brandende kagchel, met dat ongelukkig gevolg, dat het kruid, door welk toeval ook, vuur vatte en ontplofte. Men verneemt dat de ontploffing zoo hevig was, dat er een raam uit het vertrek gesprongen is en het meisje zich deerlijk bezeerd heeft, en op dit oogenblik van haar gezigt beroofd is.

— Uit Twenthe schrijft men dat het oliezaadgewas door den oostenwind en sterke vorst als geheel mislukt kan worden beschouwd, zoodat de landbouwers zich op het zomerzaad zullen moeten toeleggen. Ook de rogge heeft veel geleden. Ook in Drenthe en elders hoort men de vrees uiten, dat de wintergranen en vooral de rogge, door de weersgesteldheid in de laatste dagen zeer zullen hebben geleden.

— *Van den 11den.* Van wege Z. M. den Keizer van Oostenrijk is aan den heer *A. J. Boguerts*, lithograaf te Breda, de gouden medaille van verdiensten toegezonden, en wel voor de vervaardiging van de algemeene land en zeekaart voor de Nederl. overzeesche bezittingen, met het koningrijk der Nederlanden in Europa.

— Gisteren middag te een uur hebben zich de prov. inspecteurs van het lager onderwijs aan het departement van binnenlandsche zaken vereenigd tot het houden van hunne eerste bijeenkomst, welke door den minister werd geopend. Morgen zullen zij weder vergaderen.

— Volgens het verslag van de algemeene commissie van de in Engeland opgerigte vereeniging tot ondersteuning der slagtoffers van den Indischen opstand, is in Nederland tot genoemd doel ingeschreven voor een bedrag van *ƒ* 5060.

— Deze stad, en de Israelitische gemeente in het bijzonder, hebben een gevoelig verlies ondervonden. Gisteren avond is alhier, na eene kortstondige, maar spoedig toegenomen ziekte in 63-jarigen ouderdom overleden de heer mr. *M. J. van Gigch*, ridder van de orde van den Nederl. Leeuw, een man, die vooral om zijne echte humaniteit de algemeene achting en genegenheid had verworven.

— AMSTERDAM, 11 Maart. De arr.-regtbank heeft heden uitspraak gedaan in de zaak van den heer *P. M. van Cleef Js.*, uitgever en boekdrukker, wonende te Hilversum, beklaagd wegens nadruk door de uitgave van een boekwerk getiteld: "*Verspreide dicht- en prozawerken van H. Tollens*", enz.

De regtbank heeft de door den beklaagde, op grond van art. 6 wetboek van strafvordering, voorgestelde exceptie verworpen en wijders aangenomen, dat bij volstrekt geen bewijs heeft geleverd eenig kopijregt te hebben verkregen, en dat dit kopijregt bij den dichter is gebleven. Tot toewijzing van de vordering der civiele partij tot aanplakking van het vonnis enz., oordeelde de regter daarentegen geen bevoegdheid te hebben. Dien ten gevolge is de beklaagde, naar de wet van 1817, veroordeeld tot eene boete van *ƒ* 300 voor de algemeene armen van Hilversum, en ten voordeele van de oorspronkelijke eigenaars, tot verbeurdverklaring van alle ongedebiteerde exemplaren, en de waarde van 2000 exemplaren der originele uitgaven, naar boekverkoopersprijs aan begroot, volgens de prijslijsten, op *ƒ* 16,000.

— Voor het kon. zoölogische genootschap alhier is te Padang ingescheept een olifant van Sumatra, door den heer *K. F. Stijmen* adsistent resident in de Padangsche bovenlanden, aan het genootschap ten geschenke gegeven. Dit dier wordt door dr. *Schlegel* in zijn zeer omvattend handboek voor dierkunde, van de tot nu toe bekende olifantsoorten onderscheiden, ofschoon alleen het geraamte er van naar Europa werd overgebragt en kon worden onderzocht.

— De bestuurders van het *Tollensfonds*, [illegible]

— Tegen het vergeten van hen, die voorheen den Staat gediend hebben, althans van velen hunner, is thans een maatregel genomen die wel toejuiching verdient. Aan het rijks archief is men bezig—de taak is nu ongeveer voltooid—met het opsporen der namen van allen, die zitting gehad hebben in de Staten-Generaal, en de voormalige Algemeene Staten, van het zelfstandige bestaan dier staatsinstelling (1570) tot op onzen tijd. De reusenarbeid heeft aanspraak op de hulde van allen, die zich aan de geschiedenis des vaderlands gelegen laten liggen; maar men blijve er dan ook bij om den uitslag dier onderzoekingen, die men voor het grootste gedeelte aan den archivarius *Bakhuizen van den Brink*, te danken heeft, op de gewone wijze als historisch werk publiek te maken.

AMSTERDAM, 1 Maart. Zaturdag hield de wis- en natuurkundige afdeeling van de kon. akademie van wetenschappen eene gewone vergadering. Nadat een paar verslagen waren uitgebragt, heeft de hoogleeraar *H. C. van Hall* de spreukbeurt vervuld. Hij gaf eenige botanische mededeelingen en opmerkingen, in twee gedeelten gesplitst, waarvan het eerste morphologische opmerkingen bevatte omtrent de bloemen, en het tweede mededeelingen omtrent eenige inlandsche planten. Deze stukken zullen worden opgenomen in de verslagen en mededeelingen.

— De commissie tot bevordering van het onderzoek naar de verschijnselen op den Oceaan heeft in het vorige jaar verblijdende uitkomsten van hare bemoeijingen mogen zien, en het heeft haar aan nieuwe bewijzen van belangstelling niet ontbroken. Zij heeft, ten einde den lust tot het doen van waarnemingen op zee bij de gezagvoerders op te wekken, besloten medailles uit te loven aan hen, die een bepaald aantal journalen, behoorlijk ingevuld, zullen hebben ingeleverd.

TILBURG, 9 Maart. In den loop van dit jaar zal de heerlijkheid van Tilburg en Goirle, des zelfs kasteel en uitgestrekte gronden, in openbare veiling worden gebragt. Deze heerlijkheid was sinds eeuwen eigendom van prinsen en adellijken. De oorsprong van Tilburg ligt, gelijk die van vele plaatsen in het oude Taxandria of Toxandria, in de verre oudheid verborgen. Tilburg bestond reeds in 711, zoo als blijkt uit een brief van *Engelbrecht* den Salischen Frank. In 1322 was Tilborg en Goirle reeds een alodium, vrij eigengoed, van den hertog van Brabant. Op St Gillis-dag in 1329 gaf hertog Jan van Brabant te Brussel, aan de goede luiden van het dorp van West-Tilborg en Goirle de heide, daarbij gelegen, voor twee honderd ponden zwarte tournoysen. Achtereenvolgend kwam die heerlijkheid in handen van *Jan den Overwinnaar*, *Jan den Vredzame*, *Willem IV* graaf van Henegouwen, enz., *Adriaan van Molsen* graaf van Grobbendonk, aan prins *Willem* van Hessen Cassel en vervolgens aan den graaf *Gijsbertis Steenbergensis van Hogendorp*, aan wiens afstammelingen thans die heerlijkheid nog toebehoort.

LOBITH, 8 Maart. Omtrent de arrestatie van een valschen munter te 's Heerenberg, verneemt men ander, dat in het naburige Pruissische dorp Elten een complot valsche munters is ontdekt, waarvan zich twee personen naar het naburige stadje 's Heerenberg hadden begeven om de door hen vervaardigde valsche gulden-stukken in circulatie te brengen. Daar die personen door het uitgeven van guldens achterdocht verwekten, werd daarvan kennis gegeven aan de politie, hetgeen ten gevolge had, dat een dier personen, W . . . . . schoenmaker, wonende te Elten, te 's Heerenberg werd in hechtenis genomen, terwijl de tweede zich aan het oog der politie had weten te onttrekken. Den burgemeester van Elten, die inmiddels van het voorgevallene was onderrigt, is het mogen gelukken niet alleen drie medepligtigen, zijnde de huisvrouw van genoemden W., den wagenmaker B en zijne zonen in hechtenis te nemen, maar ook een gedeelte van de, tot 't maken van valsch geld gebezigde gereedschappen en vormen, alsmede eenige valsche guldens, die reeds in een put waren geworpen, te bemagtigen. Men vermoedt dat de gearresteerden behooren tot een complot, dat op meer plaatsen zijne vertakkingen heeft.

GRONINGEN, 2 Maart. Gisteren is voor het provinciaal geregtshof alhier in hooger beroep behandeld de zaak tegen NATHAN SOESMAN, oud 18 jaren, koopman te Winschoten, bij vonnis van de arr.-regtbank aldaar op den 20sten Januarij ll., ter zake hij op den 20sten December 1857 te Scheemderzwaag in twee stallen aan negen paarden de staarten afgesneden en het daardoor verkregen paardenhaar zich arglistig toegeeigend heeft, en alsoo wegens eenvoudigen diefstal, veroordeeld tot gevangenzetting voor den tijd van *drie* jaren en in de kosten;—van welk vonnis door den beklaagde alsmede door den officier van justitie bij gemelde regtbank hooger beroep is ingesteld.

Het hof heeft, op grond van de stoutheid des misdrijfs en de groote schade aan de eigenaren toegebragt, gemeld vonnis *vernietigd voor zoover de opgelegde straf betreft*, en in zoover op nieuw regt doende, den beklaagde veroordeeld tot gevangenisstraf voor den tijd van *vijf* jaren, met *bevestiging* overigens van het vonnis en veroordeeling van beklaagde in de kosten van het hooger beroep.

— Gisteren werd hier een feest gevierd, dat gewis onder de zeldzaamheden mag gerangschikt worden. AAN J. PEERSDER, van beroep touwslagersknecht, viel het voorregt te beurt den dag te mogen beleven, waarop hij gedurende 50 jaren werkzaam was op de lijnbaan van den heer H. B. OSSE en diens vader. Dat hij zich nog vele jaren in dat voorregt verheuge, zij den feestvierende toegewenscht.

— In den nacht van den 9den op den 10den dezer zijn te Zandberg, onder de gemeente Odoorn twee huizen totaal verbrand, waardoor drie huisgezinnen op dit oogenblik van woning beroofd zijn.—Daar het vuur spoedig alle uitgangen versperd had, was bijna een geheel huisgezin in den brand omgekomen. Behalve koren, kleedingstukken en huisraad, zijn eene koe, een kalf, een varken en een schaap eene prooi der vlammen geworden.—De brand, waarvan de oorzaak niet bekend is, moet in het huis [illegible] ontstaan zijn.

— Nadere berigten omtrent de stormen, (zie ons vorig nommer) die in 't begin der vorige week hier gewoed hebben, en o.a. het water aan de Groote Spilsluizen alhier tot eene buitengewone hoogte opstuwden, hebben met nog veel grooter hevigheid elders in ons vaderland en ook daarbuiten gewoed. Bij Kampen is de stoomboot *Graaf van Rechteren* op 't droogen gezakt. Uit Holland, Zeeland en Noord Braband ontvangt men berigt van meer of minder belangrijke schade, door die stormen te weeg gebragt. Zoo zijn van zondag op maandag 's nacht te Rotterdam en omstreken verscheiden schoorsteenen bezweken, vijf schepen losgeslagen en uit de Vlugthaven gedreven, enz. Te Woudrichem is een stuk van den toren gewaaid. Te Zwijndrecht is een flesschenfabrijk van haar dak beroofd. Te Vlissingen en Zierikzee, en omstreken, had men dien nacht een ontzettenden orkaan. De grond schudde, als bij eene aardbeving. Te Vlissingen werd o.a. het dak der in aanbouw zijnde R.-K. kerk genoegzaam geheel van zijn bekleedsel beroofd, en de pastorij zoodanig beschadigd, dat zij door den bewoner moest verlaten worden. Een brik op de reede bij Zierikzee verloor een anker en geraakte daardoor in groot gevaar van te stranden, waaraan het echter gelukkig ontkwam. Op sommige plaatsen in Zeeland hebben ook de zeeweringen nog al geleden. In N.-Braband is door de schade aan de wegen de diligence-dienst tusschen 's Bosch en Heusden gestremd geweest. Te Bergen-op Zoom enz. had men groote schade aan gebouwen en andere voorwerpen. Ook daar meenden sommigen, dat zij eene aardbeving gevoelden. Van belangrijke schade aan dijken verneemt men gelukkig tot dusverre niets.—Ook in Duitschland langs den Rijn heeft deze storm veel schade aangerigt.—Te Parijs is in dienzelfden nacht o.a. het kruis op den dom van het Pantheon geknapt, en de om den koepel van de kerk van Maria Hemelvaart geplaatste steigers werden weggerukt. Het regende luiken, uithangborden, schoorsteenpijpen, dakpannen enz. Ook waren te Parijs verscheiden berigten van rampen op zee ontvangen.

— Naar ons uit Emden o.a. wordt berigt, heeft zich te Leer eene vereeniging van scheepskapiteins, onder den naam van *Union*, ten doel hebbende, om onderling te beraadslagen over middelen ter bevordering van de belangen van scheepvaart en handel.—Te Emden is berigt ontvangen van 't bij *Brindisi* totaal verongelukken der Hannoversche brik *Bernard*, kapt. KOOP, van Triest met rogge naar Vlissingen bestemd. Dit schip was bij de Emdener assurantie maatschappijen voor *ƒ* 16.000 verzekerd.

— Als eene bijzondere werkwaardigheid kunnen wij berigten, dat zich te Zutphen in een gesticht voor oude lieden zekere weduwe *B.* bevindt, die den zeldzamen ouderdom van 105 jaren heeft bereikt en daarenboven eene zeer goede gezondheid geniet.

— Volgens buitenlandsche dagbladen is te La Valette, op het eiland Malta, op den 10 Februarij j.l. door twee personen hun honderdjarige trouwdag gevierd. Naar luid van die bladen heeft de man den ouderdom bereikt van 120, de vrouw dien van 119 jaren.

DUITSCHLAND.

In zes à zeven weken van de maanden Januarij en Februarij, hebben drie in Beijeren gevestigde paarden-slagters 56 paarden geslagt, en het vleesch dezer dieren op 400 ponden voor elk paard rekenende, 20,400 ponden paardenvleesch verkocht. Dit voedsel, voor menschen bestemd en bruikbaar geacht, heeft een zeer gereeden aftrek gevonden. Het is niet gebleken, dat het nadeelig voor de gezondheid der gebruikers is bevonden, doch men heeft ook naauwkeurig acht gegeven, om geen paarden voor het bedoelde verbruik af te maken, dan die door paarden-artsen waren onderzocht en gezond verklaard. In Ebersberg worden nu gemiddeld jaarlijks 60 paarden geslagt, waarvan het vleesch, tegen 3 a 4 kreutzer (5 a 6 ct.) het pond wordt verkocht, en aan de slagters nog eenige afval ten goede komt. Met dit voorbeeld op geheel Duitschland toe te passen en na te volgen, zoude het verbruik van dierlijk voedsel daar te lande jaarlijks met 7,200,000 ponden paardenvleesch worden verhoogd.

— In de vorige week is ook in Duitschland eindelijk tamelijk veel sneeuw gevallen. Men hoopt dat het aanhouden zal en het middel worden ter verbetering van den voorbeeldeloos lagen waterstand. Ook werd het drinkwater in de meeste streken dagelijks schaarscher. Te Stuttgardt was de nood in dit opsigt reeds zoo hoog gestegen, dat in den zoologischen tuin een 12tal vreemde dieren bezweken zijn.

— Even als in Nederland, zoo ontvangt men uit Duitschland klagten over de te veld staande gewassen, tengevolge van de jongste droogte koude en harde winden. Toch hoopt men, dat de sedert overvloedig gevallen sneeuw weder eenige verbetering zal aanbrengen.—Te Frankfort schrijft men aan evenbedoelde droogte koude de vermeerderde sterfte toe, die er van gemiddeld 22 tot 51 's weeks is geklommen. Ook heerscht in die streken voortdurend groot gebrek aan water. De Main en Rhijn zijn zoo laag, als nog ooit te voren het geval is geweest. Ook daarin zal echter de sneeuw thans wel spoedig verandering brengen.

— Een grondeigenaar nabij Spandau, in Pruissen, die veel tabak verbouwt, heeft een aantal Hollandsche tabakplanters onder aanvoering van een opzigter doen overkomen. Zij zijn met hunne familien reeds de vorige week te Berlijn aangekomen.

— De regering van het hertogdom Anhalt-Kothen heeft een verstandigen maatregel ten opzigte van het werken van kinderen in fabrijken genomen. Geene kinderen mogen daarin worden toegelaten voordat zij hun twaalfde jaar hebben bereikt en ook dan moet het bewijs worden geleverd, dat zij het noodige onderwijs hebben genoten. De regering heeft dus te regt begrepen, dat om een knap werkman te worden, voor alles het verstand moet worden ontwikkeld. In nog te veel staten wordt daartegen maar al te dikwijls gezondigd.

— Tusschen den Oostenrijkschen minister graaf *Buol* en den Franschen gezant te Weenen is den 3den een zeer heftig tooneel voorgevallen, ten gevolge van het beklag door eerstgenoemden over de voorlezing en openbaarmaking van *Orsini's* brief aan Keizer *Napoleon*. Baron *de Bourqueney* heeft getracht den toorn van den minister van buitenlandsche zaken te doen bedaren, doch slaagde daarin slechts ten halve en kon hem maar volstrekt niet terugbrengen van zijne meening, dat de Fransche regering door dit feit opzettelijk Oostenrijk heeft gekrenkt.

Voorts verneemt men dat dezer dagen niet veel Fransche agenten van geheime politie te Weenen zijn aangekomen om er te verblijven. Angezien echter in die stad zich geen politieke uitgewekenen ophouden, rijst de vraag, over welke personen die agenten een waakzaam oog moeten houden, en vermoedt men dat de vele Franschen, die bij den [illegible] zijn geplaatst, aan dat toezigt onderworpen zijn.

— De beroemde violist *H. Vieuxtemps* heeft te Weenen, door het springen eener snaar, het ongeluk gehad een oog te verliezen.

— Na den dood van den Nederlandschen gezant te Rome, graaf *Liedekerke Beaufort*, zeide men dat het Haagsche hof slechts een zaakgelastigde in den persoon van den graaf *G. Duchatel* te Rome zoude houden. Het verblijf van den bisschop van Haarlem aldaar heeft te dien opzigte gunstig gewerkt, daar graaf *Duchatel* tot minister resident zal resideren en aldaar zal verblijven.

FRANKRIJK.

— De geregtelijke dagbladen deelen thans het verslag mede van het regtsgeding betrekkelijk den aanslag van den 14den Januarij ll. op het leven des Keizers.

De president van het hof van appèl, de heer *Delangle*, presideerde de zitting. De procureur-generaal bij hetzelfde hof, *Chaix d' Est Ange*, nam den zetel van den aanklager in. Op de bank der verdedigers zaten de advokaten *Jules Favre* voor *Orsini*; *Nogent St. Laurent* voor *Pierri*; *Mathieu* voor *de Rudio*, en *Nicolet* voor *Gomez*.

Na de vervulling van eenige gebruikelijke formaliteiten, werd de acte van beschuldiging voorgelezen, waarna tot het verhoor der beschuldigden werd overgegaan.

Gomez verklaarde, dat *Pierri* hem onder een valschen naam en met een valschen pas voorzien naar Parijs heeft gebragt, waar hij hem eene betrekking zou verschaffen. Te Parijs gekomen, trad hij in dienst van *Orsini*, doch zonder diens voornemen te kennen; deze gaf hem des avonds van den 14den Januarij den granaat, zonder hem te zeggen wat daarmede te doen, en eerst toen het keizerlijk rijtuig reeds voor de opera gekomen was, riep *Orsini* hem toe, den granaat naar den wagen te werpen, wat hij deed, meenende dat hij zijnen meester moest gehoorzamen, doch niet wetende dat de granaat zoo eene vreeselijke uitwerking zou hebben. De revolverpistool, die hij in het koffijhuis verborgen had, zeide hij van *Orsini* te hebben bekomen.

De Rudio zeide, door *Bernard* naar Parijs tot *Orsini* gezonden te zijn, die hem daarop het plan mededeelde en vroeg, of hij op zijne medewerking kon rekenen. Hij wilde zulks niet weigeren, en wel uit eigenliefde, daar men hem vroeger te Londen van lafheid had beschuldigd en ook verweten had een spion der Franschen te zijn, wat eens oorzaak was dat hij met een dolk eene zware wonde bekwam. Door het aanbod van *Orsini* aan te nemen, wilde hij zich in de oogen zijner landslieden vrijpleiten van de tegen hem gerezen beschuldigingen. Wat de uitvoering van den aanslag betreft, verklaarde hij op een teeken van *Orsini* den granaat geworpen te hebben, terwijl hij zeide van *Bernard* te Londen 836 francs te hebben ontvangen.

Orsini verklaarde, dat het doel van al zijn streven steeds was Italië van het juk van Oostenrijk te bevrijden; door den dood des Keizers had hij willen geraken tot eene omkeering van zaken in Frankrijk en daardoor tot eene omwenteling in Italië. Nopens zijne medebeschuldigden wilde hij zich niet uitlaten, doch hij bleef volhouden zelf geen granaat geworpen te hebben; hij had er twee bij zich gehad en een daarvan bij de opera aan een anderen Italiaan gegeven, die hem daar wachtte, doch wiens naam hij niet wilde noemen; die Italiaan wierp den granaat, waardoor *Orsini* zelf gewond werd, zoodat hij den zijnen niet kon werpen en dien op straat neder legde.

Pierri ontkende zijne deelneming aan den aanslag; hij had Birmingham alleen wegens familie-aangelegenheden verlaten en zich naar Parijs begeven, ook om zijn zoon te bezoeken. Vroeger door hem gedane verklaringen sprak hij nu weder tegen. Nopens den granaat, dien men bij hem had gevonden, en zijne aanwezigheid bij de opera eenige minuten vóór den aanslag, zeide hij, dat *Orsini*, die eene huiszoeking scheen te vreezen, hem had verzocht een der granaten voor hem te bewaren, wat hij niet wilde weigeren, waarop hij den granaat medenam, zonder eens te weten waaruit die was zamengesteld.

Nadat het verhoor der beschuldigden afgeloopen was, werd tot het hooren der getuigen overgegaan, wat geen meer licht over de zaak verspreidde.

Na den afloop van het getuigen-verhoor, welke ten getale van 40 waren gedagvaard, nam de procureur-generaal het woord. Hij toonde aan, dat de aanslag met voorbedachten rade had plaats gehad, dat de daders geene andere waren dan de voor het hof staande aangeklaagden, wier schuld overtuigend was bewezen. Hij zeide dat *Orsini* zijn gansche leven had doorgebragt met het smeden van allerlei moordaanslagen tegen vorstelijke personen; dat *Pierri* een bargiendenheid van 1848 is, die in 1852 uit Frankrijk verwijderd werd, en, naar Engeland gevlugt, daar in aanraking gekomen is met *Orsini* en *Bernard*, welke laatste als de eigenlijke spil van het complot moet worden beschouwd.—Nadat hij het meerdere of mindere aandeel in den gepleegden moordaanslag der verschillende daders in het licht had gesteld, eischte hij de schuldigverklaring van allen door de jury.

De verdediger van *Orsini*, de heer *Jules Favre*, sprak hierop eene welsprekende rede uit. [illegible]

— Te Avignon heeft eene toevallige ontdekking de [illegible]

uitzondering van eene enkele, die gespaard bleef omdat zij in een muur was ingemetseld. Dit graf nu bevat het stoffelijk overschot van een prelaat, die tot het geslacht der voorouders van de tegenwoordige Keizerin der Franschen behoorde, zooals men uit het in de grafzerk gebeiteld opschrift opmaakt, namelijk van senor *Guzman Montijo*, die in het begin der zeventiende eeuw stierf. Hij was patriarch van Indie, maar werd ten gevolge van kuiperijen der Camarilla genoodzaakt Spanje te verlaten, weshalve hij de wijk naar Avignon nam. De minister van binnenlandsche zaken, de minister van staat en de secretaris van het huis der Keizerin zijn door den prefect van deze ontdekking verwittigd, met bijgevoegd verzoek dat de grafstede naar eene meer in het oog loopende plaats overgebragt en op eene plegtige wijze hersteld moge worden.

— Het schijnt dat de regering meer en meer uitbreiding wenscht te geven aan het stelsel van kolonisatie in Algerie. Weder is bij keizerlijk besluit het stichten van eene nieuwe, gemeente van 40 haardsteden bevolen, waaraan de benaming van Teniza is gegeven. Zij ligt aan den grooten weg van Sidi-bel-Abbes naar Daya, in de vlakte van Teniza. Volgens het verslag, door den minister van oorlog aan den Keizer overgereikt, moet dat oord zeer gezond en uitmuntend geschikt zijn voor den akkerbouw en de veeteelt. Voor het oogenblik bepaalt zich dit alles tot eene kolonisatie op het papier en zullen waarschijnlijk nog verscheidene jaren moeten verloopen, alvorens de genomen maatregelen ten uitvoer worden gelegd, tenzij groote en doortastende hervormingen plaats grijpen in het koloniaal bestuur.

— Het is omtrent vijfenzeventig jaren geleden (1784) dat te Parijs de beruchte geschiedenis van den kostbaren halsband voorviel, die door den kardinaal *de Rohan* voor 1.600.000 livres voor de koningin *Marie Antoinette* gekocht werd, hetgeen, toen de juwelier geen betaling ontving en de justitie er zich mede bemoeide, aanleiding gaf tot eene criminele procedure, waarbij de kardinaal wel vrijgesproken, maar van het hof verwijderd werd, en gravin *Lamothe*, de bemiddelaarster van dien verkoop, wegens bedrog op het schavot kwam. Nadat al de personen, die in deze geschiedenis betrokken waren, reeds lang verdwenen zijn (de kardinaal stierf in 1802), voeren thans de regtverkrijgenden van de heeren *Boemer* en *Bossange*, in der tijd juweliers der kroon van Frankrijk, proces tegen de verwanten van den kardinaal, de prinses *Rohan* in Bohemen, die thans prinses *Charlotte de Rohan* vertegenwoordigen, welke door den kardinaal tot zijn erfgenaam benoemd werd. De eisch bedraagt eene som van 2 millioen franken.

— De begrafenisplegtigheid van den kroonprins van Oude werd door de Parijzenaars bijna tot eene manifestatie verheven. Meer dan 100,000 menschen stonden langs de boulevaards geschaard, om den lijkstoet te zien voorbijtrekken. Dit was de tweede maal in eene maand, dat Parijs op zulk een schouwspel werd onthaald; maar dezen keer was de zamengestroomde menigte veel talrijker dan bij de begrafenis der Koningin. Het lijk van prins *Mirza*, besloten in verscheidene doodkisten, alle bedekt met een rooskleurig tapijt, werd op eene prachtige lijkkoets gezet, getrokken door zes paarden met rouw-dekkleeden. Op het achterstel der koets stond eene vaas met aarde gevuld, welke aarde door de ballingen uit Indie medegebragt was en hunne graven moet dekken. Drie Muzelmansche priesters vergezelden de koets.—De jeugdige prins *Mirza-Mohammed-Hamid-Alis*, vermoedelijke troonopvolger van Oude, was de eerste rouwbedrijvende; dan volgden twaalf rouwkoetsen. Langs den geheelen weg, dien de stoet nam, ontblootten alle toeschouwers eerbiedig het hoofd, en daardoor bewezen zij hunne belangstelling in het lot van dat ongelukkig vorstengeslacht, hetwelk onlangs nog zetelde op een der prachtigste troonen van het Oosten, in eene hoofdstad met 500,000 zielen. De kleederen van den prins en zijn gevolg schitterden van goud en edelgesteenten. Bij de Oosterlingen namelijk wordt door den rouw de opschik niet uitgesloten. De lijkplegtigheden werden op het Mahomedaansch gedeelte van de begraafplaats Père-la-Chaise verrigt, overeenkomstig de voorschriften der secte waartoe de overledene had behoord.

— Te Joinville le Pont, nabij Parijs, is overleden de heer *Chapsal*, bekend als schrijver van een aantal werkjes betreffende het onderwijs, in vereeniging met den heer *Noel*. Hij heeft bij uiterste wil 80,000 fr. aangewezen, om uit de rente onderstand te verleenen aan hulpbehoevende onderwijzers, die door een goed gedrag uitmunten.

— In den nacht van Zaturdag op Zondag heeft in de stad Chalons aan de Saone, eene oproerige beweging plaats gehad. Een veertigtal mannen hebben een kleinen infanteriepost overvallen, en zich toen naar het station van den spoorweg begeven, onder 't roepen van leve de republiek, die zij zeiden dat te Parijs was geproclameerd. De geëmploijeerden aan den spoorweg, die zich bij het stationsgebouw hadden verzameld, werden door de oproerlingen teruggedreven. Deze hebben zich daarna bij de brug op nieuw verzameld om te verhinderen, dat er naar het kazernegebouw berigt gezonden werd, van hetgeen voorviel. Eenige officieren zijn echter aan de onderprefectuur toegeschoten en hebben zich met de sabel in de hand een doortogt gebaand. De oproerlingen hebben zich hierop verspreid; eenigen hunner zijn onmiddellijk in hechtenis genomen.

— De vreemdelingen verlaten thans hoe langer hoe meer Parijs. 't geen voor de bevolking geen geringe schade teweeg brengt. De Engelschen, vooral ziet men met weemoed vertrekken; de Russen kunnen die algemeene vlugt niet goedmaken. Zelfs heeft ook lady *Holland*, die pas een groot hotel hadden gehuurd, vertrekken naar Halle. Dit is vooral een groot verlies voor Parijs. Lord *Holland* hield soirées in een hôtel waarvoor hij 25,000 fr. huur betaalde en waarin hij 60,000 fr. aan kosten legde. Ofschoon hij anti-Napoleontische personen ontving, verscheen er toch ook de Morny en [illegible] [illegible]

— Het dagblad *le Siecle* mag niet langer op straat verkocht worden. [illegible]

te gelde maken. Zoodra men daarvan in de stad Macon was onderrigt, heeft zich aldaar eene commissie gevormd, welke zich ten doel heeft gesteld te zorgen, dat die verkoop zooveel mogelijk zal opbrengen; opdat het middel werkelijk moge strekken tot redding van dien staatkundigen dichter, of dichterlijken staatsman. De heer *de Lamartine* heeft een brief aan die commissie gerigt, waarin hij verklaart, met dankbaarheid de ondersteuning der burgerij van de genoemde stad te zullen aannemen.

— De verrigtingen van den Amerikaanschen paardentemmer den heer *Rarey*, uitjven te Parijs evenals vroeger te Londen de grootste verbazing verwekken.—In eene ll. Maandag gehoudene vergadering, aan welke prins *Joachim Murat*, de graaf *de Morny*, de generaal *Mac Mahon* en verscheidene andere deskundigen deel namen, werd o. a. de hengst *Stafford*, met dit doel opzettelijk uit het depôt te Cluny naar Parijs gebragt, aan diens geheimzinnige behandeling onderworpen.

Dit ontembare paard, langs den spoorweg overgebragt, werd door twee mannen vastgehouden, en ten zijnen opzigte waren alle voorzorgen aangewend, die men gewoon is met een wild beest te nemen. Het was geblinddoekt en droeg een muilband en een broek, aan welke twee riemen vastgehecht waren.—Zelfs terwijl de hengst het gebruik des gezigts miste, stelde hij zich nog krachtig te weer, en onder het voorzigtig afligten van den blinddoek was zijn gebinnik aan een woest gebrul gelijk, terwijl zijne oogen bliksems schenen uit te schieten.

De heer *Rarey* nu maakte zich meester van dit paard, sloot zich daarmede in een afzonderlijk hok op en keerde een uur later terug, op het paard zittende, hetwelk hij met een eenvoudigen ligten toom bestuurde. Hij nam de toom nabij de ooren van het dier en klapte met de zweep, maar het paard verroerde zich niet, waarna hij het naar zijn welgevallen deed stappen en galopperen. Naar het afgezonderd hok teruggeleid, bleef het daar geheel op vrije voeten, terwijl men het met hooi voederde en de ruif in gereedheid bragt.

— De bankier *Poussineau*, uitgever van den Parijschen *Moniteur de la Bourse* en beheerscher van het beursspeelhuis onder de naam van Caisse Commune, heeft zich met een saldo van 200,000 fr. uit de voeten gemaakt. Hij had nog onlangs aan zijne cliënten, die hem geld voor beurs-operatiën toevertrouwden, 32 percent jaarlijkschen interest beloofd en ook uitbetaald. Het getal cliënten bedraagt bij de drie duizend; zij hebben zamen ongeveer drie millioen fr. ingelegd. Onder hen bevinden zich vele dorpspastoors, officieren, ambtenaren en meerendeels kleine kapitalisten, die al het door hen gespaarde zullen verliezen. De totale schuld van bedraagt vier millioen en hetgeen te innen is zal niet veel meer beloopen dan wat tot betaling der geregtskosten vereischt wordt. *Poussineau* was op de beurs zeer bemind en geacht en genoot veel vertrouwen. Zijne vlugt zal het wantrouwen, dat als een berg op alle takken der maatschappij drukt, nog vermeerderen.

— Vele aanzienlijke geneesheeren van Parijs hebben zich bij adres tot den Keizer gewend, ten einde de aandacht van Z. M. te vestigen op het groote nadeel, 't welk hun wordt toegebragt door de steeds toenemende praktijk der zoogenaamde somnambules. Het brengen dier lieden voor de regtbanken zou, naar luid van dat adres, niet alleen doelloos zijn, uit hoofde van de onbeduidendheid der straffen, welke mogen worden toegepast, maar zou zelfs in de meeste gevallen strekken als een middel om de namen van zoodanige mededingers der gewone geneesheeren tot algemeene bekendheid te brengen.—Het zeggen is, dat de Keizer dat adres niet gunstig heeft opgenomen en heeft te kennen gegeven, dat, zijns erachtens, de tegenwoordige wetgeving voldoende was tot wering van misbruiken.

— De prefecten in de departementen hebben aan de onder hunne bevelen staande ambtenaren eene circulaire doen toekomen, waarin hun vooral op het hart gedrukt wordt, naauwkeurig op de nieuwe pas-reglementen toe te zien. De prefect van Loiret voegt daarbij nog de volgende woorden: "Om het toezigt der talrijke reizigers, die zich naar Parijs begeven, gemakkelijker te maken, verzoek ik, mij onmiddellijk en regtstreeks van alle passen mededeeling te doen, die gij naar Parijs afgeeft of viseert. De maires moeten mij vooral de lieden opgeven, die om eene of andere reden, hun voorkomen een bijzonder toezigt te vereischen."

— Uit Napels wordt onder dagteekening van den 27sten Febr. gemeld, dat in de provincie nog voortdurend ligte aardschokken worden waargenomen.

GRIEKENLAND.

Het Grieksche gouvernement heeft door dagen officieel ter kennis des buitenlands gebragt, dat de werken, welke op last des Konings waren ondernomen om de zeeengte van Euboea voor de scheepvaart te openen, voltooid zijn, en dat het gemelde vaarwater, thans eene diepte van minstens vier en eene halve Nederlandsche el hebbende, voor de vlaggen van alle natiën opengesteld is, onder verpligting om een wettelijk bepaald tolgeld te betalen.

— De aardbeving van den 21sten Februarij heeft allerwege in Griekenland schrik en ontzetting verspreid. Te Athene werden drie hevige schokken gevoeld, die aan de aardbeving van 1853 deden herinneren, toen Thebe verwoest werd, en men was er ook voor het ergste beducht. Die vrees is dan ook niet ongegrond geweest; want de stad Korinthe, op de plaats gebouwd waar de oude stad van dien naam eens stond, is in een puinhoop veranderd en vertoont slechts eene massa afbraak en vallende huizen. Zoo ver men tot heden weet, zijn een 20tal personen omgekomen, en is het getal der gekwetsten en verminkten aanzienlijk. Gelukkig [illegible] [illegible]

De toestand van de ongelukkigen [illegible] Het gouvernement heeft dadelijk maatregelen genomen tot het zenden van tenten, kleederen enz., en van de kamer ... dient gevraagd en verkregen van 50,000 drachmen, tot ondersteuning der ongelukkigen.

[illegible]

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

G. M. GROSSBEEK, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 20 APRIL 1858.

Kolonel Benton's Sterfbed.

Er lag als het ware een glans van geluk en vreugde over het sterfbed van den kolonel uitgespreid, veroorzaakt doordien hij lang genoeg geleefd had, om er nog getuige van te zijn, dat des Volks Huis van Vertegenwoordigers de Lecompton bedriegerij verpletterde. De stervende vaderlander gevoelde, dat deze overwinning ter naauwernood van minder belang was dan de Verklaring der Onafhankelijkheid. Een correspondent van de N. Y. *Tribune* deelt de bijzonderheden mede van het onderhoud eens vriends, met den ontembaren Romein:

"Eenige minuten van zijne taak rustende, trad kol. Benton in een onderhoud met zijnen vriend uit Missouri. Hij zeide hem, dat hij, de voorvallen van 1850 overziende, blijde was te bevinden, dat de verbittering van het verledene in zijn hart was uitgestorven, en hij was thans niet al leen bereid maar innig verlangend, aan zijne vroegere mededingers en tegenstanders regt te doen. Hij sprak met veel gevoel van HENRY CLAY, aan wiens verdiensten en diensten hij, in hetgeen hij over het compromise tijdperk van 1850 schreef, den hoogsten lof had toegezwaaid. Hij bleef voornamelijk stil staan bij de dienst—de groote dienst—die Mr. Clay toen ter tijd de Republiek bewezen had, door de verraderlijke scheurmakers van het Zuiden, die de Unie zochten te verbreken en het land in eenen burgeroorlog te dompelen, voor hunne eigene baatzuchtige en eerzuchtige oogmerken te waarschuwen.

De begeestering van dit onderwerp stortte vuur in het kwijnende bloed, en verlevendigde voor een oogenblik het bezwijkend ligchaam van den stervenden vaderlander. In geestdriftvol gefluister zeide hij tot zijnen bezoeker, dat dezelfde personen, die getracht hadden de Republiek van 1850 te vernielen, achter deze gevloekte Lecompton zaak zaten. Onder de grootste vertroostingen bij zijn sterven was het bewustzijn, dat het Huis van vertegenwoordigers deze verraderlijke plannenmakers teleurgesteld, en den voet des volks op den nek der verraders gezet had. *Weinige voorvallen in onze geschiedenis hadden hem zoo veel genoegen gegeven als de nederlaag van de Lecompton Constitutie.* Sterk prees hij de onversaagde en onomkoopbare Douglas democraten, die de magt en de listen eener verdorvene en misleide administratie weerstaan hadden."

Lecompton was geene slavernijkwestie, maar des te meer eene kwestie van Bedrog tegen Regt en Waarheid. Het kan niet anders, of een Staatsman, die veertig jaren lang voor een der onomkoopbaarste mannen der Republiek bekend stond, moest zelfs in de benaauwdheden des doods een zeker geluk gevoelen over de handelwijze van des Volks Huis van Vertegenwoordigers.

DE LAATSTE MOORD TE WASHINGTON.—De Washington *Union* van den 6 dezer, berigt aldus den laatsten moord in die stad:

"Een koelbloedige moord werd gisteren namiddag gevoegd bij de reeks van misdrijven der Unie. *Mr. Thomas Berry*, het slagtoffer, kwam ten huize van de moeder zijner vrouw, om zijne vrouw te bezoeken en schoon goed aan te doen. Daar zijnde werd hij bezocht door twee heeren *Devlin*, broeders zijner vrouw, en door eenen derden persoon, wiens naam onbekend is, en wreedaardig vermoord. De gebroeders *Devlin* werden gevat, en na een verhoor voor regter *Goddard*, naar de gevangenis gezonden. De bewijzen waren volledig en beslissend.

Het blijkt uit het getuigen verhoor, dat Mr. *Berry* ongeveer twee jaren geleden, de zuster der *Devlins* verleidde, doch haar naderhand huwde en naar Ohio verhuisde. Hij keerde eenige weken geleden naar deze nabuurschap terug, en had eene zaak te Washington begonnen. De *Devlins* hebben hem nimmer het kwaad vergeven, dat hij hunne zuster heeft aangedaan, en hebben dikwijls gedreigd, dat zij zich vroeg of laat op hem wreken zouden. Zij hadden hem ook gewaarschuwd, nimmer bij hunne moeder aan huis te komen.

Toen zij hem daar gisteren aantroffen vielen zij terstond op hem aan. Hij trok zich terug naar de plaats en zij volgden hem, vergezeld van nog eenen anderen persoon. De oudste broeder John T. Devlin greep hem, wierp hem op den grond en hield hem vast, tot dat de jongste hem met een knipmes, verscheidene steken in het hart had toegebragt, die eenen oogenblikkelijken dood veroorzaakten. Dit voorval baarde eene groote opschudding op den capitoolberg, en eene dacht men stellig dat regter Lynch zijn geregtshof zou openen, om de booswichten kort en beknopt te regt te stellen."

Waar heeft het beestachtigste rowdyismus zijnen zetel geplant? Waar zag men ooit de verdorvenheid, zich zoo onbeschaamd en in zulke hatelijke kleuren vertoonen? waar vindt men zulke walgelijke huishelarij, als juist in dit vrije Amerika! Een meisje wordt verleid (de vraag is, in hoe verre zij verleid heeft willen wezen) en de verleider herstelt haar in hare eer, door haar te huwen. Dit zou in elk beschaafd land voldoende zijn geweest; maar hier niet. Hare broeders meenen echter, tot herstelling harer eer, haar nog tot weduwe te moeten maken, en vervallen dus door dien moord eenen duren pligt—zeker eene gewigtige reden om hen vrij te spreken, waarop zij waarschijnlijk ook gerekend hebben.

Wie zou hier nog van afschaffing der doodstraf, wie zou hier nog van barmhartigheid spreken! Laat hen barmhartigheid in eene andere wereld zoeken; maar in deze wereld zij de barmhartigheid van Paus Sixtus V hun deel. Deze, een der beste Pausen, die Rome ooit gehad heeft, de groote kampvechter tegen de diepe verdorvenheid van zijnen tijd, wandelde eens te midden der menigvuldige galgen, waaraan de lijken hingen der boosdoeners, die hij had laten ophangen, welke lijken tot in de prachtigste paleizen [illegible] en angst verspreidden, want Sixtus ontzag niemand. Die lijken verspreidden tevens eenen vreeselijken stank, en de begeleiders van den Paus hielden zich den neus toe; doch Sixtus zeide: "geen stank is mij aangenamer, dan de stank der lijken van de vijanden der menschdoms."

Waarlijk, barmhartigheid jegens hen is onbarmhartigheid jegens het menschdom: men moest die beesten ophangen aan eene galg, als het mogelijk ware, zoo hoog, dat men hen door [illegible] Amerika heen kon zien bengelen.— *Ned. N.*

Waar men [illegible] zijn te Canton, in China, officiele documenten gevonden, uit welke blijkt, dat Yeh, gedurende den korten tijd van drie maanden van zijn gouverneurschap, niet minder dan het ongeloofelijke getal van 80,000 menschelijke wezens heeft doen onthoofden. Dit is eene onbetwijfelbare daadzaak, daar de verkregene documenten den naam van elken een en elke vrouw aanduiden, en [illegible] tot zijn terugtreding. Na dit gelezen te hebben, [illegible] men er zich niet over verwonderen, dat de Chinezen geheel terneden zijn met het britsche en fransche [illegible].

VREESELIJK GEVECHT MET PISTOLEN EN BOWIE MESSEN.—Verleden Zaturdag avond had er te Springfield, Washington Co., Kentucky, tusschen Ben Palmer en W. Mack Booker, een der bloedigste en wanhopigste ontmoetingen plaats, die ooit, zelfs in de jaarboeken van Kentucky, zijn opgeteekend.

Booker is de zoon van Regter Paul Booker, gedurende vele jaren een Districtsregter in dezen Staat. Palmer is een zoon van den Ed Ab. R. G. Palmer, voormalig Senator van Washington County en een kleinzoon van wijlen Ben Hardin van Bardstown.

De *Louisville Courier* van gisteren zegt, dat Palmer op staande voet gedood werd, en dat men van Booker niet verwacht, dat hij zijne wonden zal overleven. Er had eenig ongenoegen tusschen beiden bestaan, voortspruitende uit het verkiezen van Booker tot het commando over eene compagnie, die in die county geligt was, om naar Utah te gaan.

De omstandigheden van dezen wanhopigen strijd zijn deze: Vermelde personen ontmoetten elkander in de gelagkamer eener herberg te Springfield, en er volgde terstond een woorden strijd, waarbij een van beiden zijne vuist gebruikte. Elk trok toen zijnen revolver en deed, snel op elkander, vier schoten. Drie van Palmer raakten Booker—een in de linkerhand, een tweede in het been, en het derde in de linkerborst. Het eerste schot van Booker trof Palmer in de lies, en doorboorde de blaas—eene doodwond. Hij was ook in het been gewond. Toen hij al zijne loopen gelost had, slingerde Palmer zijne pistool met alle magt naar Booker, die, denkende doodelijk gewond te zijn, den ander met zijne regterhand bij den rokskraag vatte, en, zijne pistool wegwierp, een Bowie mes trok en den ongelukkigen Palmer negen maal in borst en ligchaam stak. De laatste viel dood neder, terwijl het bloed aan alle zijden uit zijn ligchaam stroomde. Booker kan er misschien nog van opkomen.—*Cincinnati Enquirer*, 6 April.

BELANGRIJK VOOR SLAVENHOUDERS.—Eene zaak van belang voor anderen zoo wel als voor slavenhouders is dezer dagen te Vicksburg, Miss., voorgevallen. Zekere Davenport, beschuldigd van eenen slaaf vermoord te hebben, werd van manslag overtuigd en tot zeven jaren dwangarbeid in het tuchthuis veroordeeld. De *Vicksburg Whig* zegt:

Dit was eene zaak van eenig gewigt voor de slavenhouders. De beschuldigde was een opzigter, en bragt tot zijne verdediging in, dat de slaaf zijn gezag weerstand bood, toen hij hem den slag gaf, die zijnen dood veroorzaakte. Wij vernemen, dat Regter Yerger, op dringend verzoek van den Staat, de Jury voorhield, dat de slaaf, als zijn leven door het aandoen van eene wreede en buitengewone straf bedreigd of in gevaar gebragt werd, het regt had om zelfs zijnen meester te weerstaan, en dat zijn tegenstand, onder zoodanige omstandigheden, geene verschooning zou zijn voor den beschuldigde om hem te dooden.

ER ZIJN VELE GEKKEN IN DEZE WERELD.—De Mormonen beweren, dat er 480,000 lidmaten hunner kerk over de aarde verstrooid zijn. Zij hebben vijf en negentig zendelingen in Europa, en een gelijk getal in Afrika, Asie, en de Stille Zee eilanden. Zij hebben *een* nieuwsblad in Salt Lake City (de Zoutmeer stad,) waarvan wekelijks 4,000 exemplaren uitkomen; een in Swansey, in Zuid Wales; een te Copenhagen in de deensche taal; een in Australie; een in Indie, en een in Zwitserland, in de fransche taal. Het "boek der Mormonen" is vertaald en uitgegeven in de welsche, deensche, fransche, duitsche en italiaansche taal.

WAT GAAT ER BOVEN DE SPECULATIE DER YANKEES.—Naauwelijks is de Leviathan in Engeland gelukkig van stapel geloopen, of de speculatieve bevolking van Portland, in Maine, alwaar het reuzenschip, van wege de haven, zou aanleggen, houdt zich reeds bezig met de voordeelen te berekenen, die uit de aankomst van den Leviathan voor de stad Portland zullen voortspruiten. De *Argus* schat het getal der verwachte bezoekers op 300,000. Uit de Staten van New England verwacht men 100,000, uit Britsch Amerika 50,000, uit het Westen 50,000, uit de midden Staten 100,000 personen. Hetzelfde blad hoopt, dat deze bezoekers, om den Liviathan te zien, den Staat Maine, hoofdzakelijk de stad Portland, het aardige sommetje van 8 millioen dollars zullen opbrengen.

Er gaat toch niets boven die speculatieve Yankees.

EEN LEELIJK IETS VOOR DE KNOW NOTHINGS.—Hetgeen onze correspondent in Utah meldt, dat bijna de eenigste Mormonen te Salt Lake, die afkeerig zijn van eenen oorlog met de Vereenigde Staten, "buitenlanders" zijn, die sedert kort van Europa kwamen, en dat al de aartsvaders—Brigham Young, Ouderling Kimball, en anderen—geboren Amerikanen zijn, is een leelijk iets voor de Know Nothings, om met hunne theorie overeen te brengen.—*Cincinnati Enquirer.*—

BRIEF UIT HET LEGER IN UTAH.—Het volgende is een uittreksel van eenen brief eens officiers, gedagteekend Camp, bij Echo Canon, 65 mijlen ten N.O. van de Groote Zoutmeer stad, 7 Feb. 1858:

"Ons legertje van 1700 man (gemeenen) bevindt zich nu op dit punt. Het bestaat uit het 10de en 5de regiment infanterie, slechts ten deele volledig; Phelps ligte batterij van 8 stukken, 12 ponders, verscheidene mortieren en houwitsers tot het werpen van bommen, en het 2de regiment dragonders.

Wij zijn door de sneeuw geblokkeerd, doch denken den 10 Maart vooruit te rukken. Onze berigten zeggen dat Brigham Young zeer versterkt is met 8000 man, en dat eene warme ontvangst ons wacht. Onze kleine bende is echter zeer verlangend naar den strijd. Dat de Mormonen zullen vechten, en hard ook, dit is in het minst niet te betwijfelen. Maar onze artillerie, onze goed afgerigte dragonders, onze zware infanterie, dappere mannen met ligte harten, en het laatste schoon niet het minste, onze liefde voor knappe vrouwen, en het vooruitzigt van dezelven op het pad van regtvaardigheid en deugd terug te brengen, zullen alle moeijelijkheden te boven komen, onzen intogt in de stad zeker maken, en Brigham Young, Hebert C. Kimball, Orson Pratt en hunne volgelingen eene les geven, die zij niet spoedig vergeten zullen."—*Boston Traveler.*

MOUNT VERNON.—Mr. John A. Washington, de tegenwoordige eigenaar van Mount Vernon (het landgoed van wijlen GEORGE WASHINGTON) stelt voor er 200 akkers van te verkoopen, buiten en behalve het graf van Washington, dat ongeveer $10,000 waard zou zijn, voor $200,000. Vroeger weigerde hij aan iemand anders te verkoopen, dan aan het federale gouvernement of aan Virginie; maar daar deze niet uit den hoek komen, is hij thans bereid zijne $100,000 van de vrouwen van Virginie aan te nemen, geholpen, gelijk zij worden, door die van andere Staten, en de welsprekendheid van Edward Everett.—Mr. Washington heeft reeds goede zaken gedaan met het verkoopen van hout van deze heilige akkers, voor wandelstokken, snuifdozen, enz. Daar Mr. Washington geen Yankee is (niet uit de noordelijke Staten), veronderstellen wij, dat er niets te zeggen valt; maar als hij slechts een Yankee was, zou hij slechts een zeer gemeene [illegible] worden. Negentien mag een mensch met het zijne doen, wat hem bevalt, en hem, die een niet bevalt wat hij doet, staat het vrij om [illegible] te knorren.—*N. Y. Dagboek.*

LECOMPTON NOG NIET DOOD.—President Buchanan koestert nog altijd hoop, van dit schandstuk, de Lecompton Constitutie, als met de haren, door het Congres te zullen slepen. De Senaat heeft eene boodschap aan het Huis gezonden, waarin om eene commissie van conferentie wordt gevraagd, waarop een voorstel in het Huis, om bij het eens genomen besluit te volharden, verworpen, en toen het voorstel om eene commissie van conferentie toe te staan, aangenomen werd, met 108 stemmen voor en 108 tegen, doende Voorzitter Orr de schaal naar de zijde der Administratie doorslaan. Er is dus eene gelegenheid geopend, tot eene verraderlijke schikking, waardoor toch nog Kansas die schandelijke constitutie kan worden opgedrongen. Wel zijn door gansch Kansas vreugdevuren en juichtoonen ten hemel opgerezen, toen het de nederlaag van Lecompton vernam; maar wat gaat dat Jantje Buchanan aan!—De knecht van eenen tandmeester had eens stil een instrument van zijnen heer weggenomen, en verbeeldde zich thans, al frai op weg te zijn, om zelf een tandmeester te worden. Hij ontmoette een boertje, die de hand op zijne wang hield, en haalde dezen, zich voor een tandenkunstenaar uitgevende, over, om aan hem zijn eerst proefstuk te verrigten. Onze Jan wist niet eens, hoe het instrument aan te leggen, en deed dan ook het boertje zulk eene gruwzame pijn, dat het brullende wegliep, altijd nog met de aangestoken kies in den mond. "Leeren moet ik het", zeide Jan; "ik waag er honderd boeren aan." "Mijn zin hebben moet ik", zegt dat misbakje, Koning James; "ik waag er——nog wel meer dan honderd boeren aan."—Ja, h el wat meer!

VOORTEEKENEN VAN EEN VRUCHTBAAR JAAR.—Dat men aan voorteekenen gelooven kan, zal men wel niet betwijfelen, en dit wordt ook dagelijks door de ondervinding geleerd; maar of de twee navolgende merkwaardige gebeurtenissen voorboden van een vruchtbaar jaar zijn, dit is nog al aan eenigen twijfel onderhevig: wij hopen echter van ja.

De Chicago *Democrat* deelde in de vorige week het berigt mede, dat de vrouw van eenen armen Duitscher, die in die stad, nog geene roede van het schoolhuis af, in de North Division straat, woont, verleden Zaturdag van vier kinderen, twee jongens en twee meisjes is verlost. Kort na de geboorte stierven de twee meisjes, maar de moeder en de jongens zijn welvarende. Het huisgezin verkeert in eenen bijna behoeftigen toestand, zonder dat iemand op de lijdende moeder past.

Nu schijnt Cleveland niet voor Chicago te willen onderdoen, want, de *Plaindealer* van die plaats berigt het volgende:

"Een Duitsch meisje, dat aan de westzijde van Cleveland dient, heeft laatstleden week vier kinderen in eens ter wereld gebragt! Twee jongens en twee meisjes, een van beide seksen dood geboren, maar de andere twee waren levend. Dat is toch wat al te veel bij de hand, *voor een meisje, dat nog niet eens een' man heeft.*"

Het moge al geen voorteeken van vruchtbaarheid zijn, het is toch in allen gevalle een vruchtbaar begin.

MERKWAARDIGE OMSTANDIGHEID.—Mr. T. Gerry te dezer stede stelde ons onlangs het volgende doodberigt ter hand, om in ons blad te plaatsen:

OVERLEDEN—Op den 23 Februarij l.l., te East Morton, bij Bingley, Engeland, Nanney, weduwe van Mr. Wm. Hanson, oud 92 jaar:

Mr. Gerry meldt ons, dat zij moeder was, grootmoeder, over grootmoeder en over overgrootmoeder van twee honderd en twaalf afstammelingen. Zij was de moeder van Mr. William Hanson, grootmoeder van Mr. Henry Hanson, en overgrootmoeder van de vrouw van Mr. T. Gerry, en over over grootmoeder van den zoon van Mr. T. Gerry, die allen in deze stad wonen. Dit is eene merkwaardige omstandigheid, en eene die zeldzaam wordt aangetroffen.—*Racine News.*

EEN DAM VAN TARWEBLOEM.—Verleden Donderdag sleepte een ongeluk op den Centril Ohio spoorweg, bij Newark, een verlies van volle $20.000 na zich. Toen de nacht-vrachttrein, oostwaarts bestemd, met zestien zwaar geladene wagens, de "kombuis" en twee locomotieven, de spoorwegbrug overreed, die even ten westen van Newark over de Racoon Creek ligt, bezweken plotseling de balken der brug, zoodat elf volle goederenwagens onder in den stroom stortten, ter hoogte van tusschen de dertig en veertig voet. De voorafgaande locomotief, met den stookwagen en een of twee wagens, was juist de brug over, toen de balken braken, en de kracht, die zij had, wrong den trein van een, en deed het losse gedeelte, hortende en stootende, nog eene vierde mijl ver langs het spoor. Twee personen gingen met de wagens naar beneden, doch ofschoon deerlijk bezeerd, werd geen van beiden gedood. De creek is letterlijk met bloem gedamd. Er is geen spoor van de brug overgebleven; elke bout en balk is vernield.

ZES SCHOOTPASSAGIERS.—De Rochester *Union* meldt, dat dezer dagen een conducteur van eenen trein van Syracuse naar deze stad, bij het verlaten der eerste plaats, bevond, dat twee plaatsen digt bezet waren met eene vrouw en zes kinderen. De vrouw bragt slechts een ticket voor één persoon voor den dag, en verzekerde den conducteur, dat al hare kleinen onder de zes jaar, en derhalve volgens het reglement der compagnie vrij van vracht waren. Hij keek vreemd op, maar bij eene nadere beschouwing der kleine gastjes, werd hij overtuigd, dat de oudste nog geene zeven jaren oud kon zijn, en liet ze dus allen als schootpassagiers doorgaan.

EEN KIND OP DEN STOOMTREIN GEBOREN.—Maandag, den 5 April, l.l., had op den namiddagtrein van den Meerkant spoorweg de zeldzame gebeurtenis plaats, dat eene vrouw (eene Iersche), tusschen de stations Kenosha en Racine in barensnood kwam, en zonder den trein in zijnen gang te stuiten, werd zij in den tijd van 15 minuten gemakkelijk en gelukkig van eenen sterken, oogenschijnlijk gezonden knaap verlost. Gezamentlijke zich op den trein bevindende personen, aan dit voorval deel nemende, uitten den wensch, dat het pasgeboren kind, terstond op den trein, op eene gepaste waardige wijze den doop mogt ontvangen, waaraan voldaan werd, en het ontving den naam:

PATRICK FERRIE O'FLANNIGAN.

Voor zoo veel den inzender is bekend geworden, zijn moeder en kind, naar omstandigheden, welvarende. ALBERT GERLINGS,

Agent van den La Crosse en Milw. spoorweg.

POGING OM UIT DE GEVANGENIS TE BREKEN IN JEFFERSON COUNTY, N. Y.—Zondag morgen vroeg, dus schrijft een correspondent aan de New York *Times*, kregen drie gevangenen, door te veinzen als of een hunner ziek was, den cipier, Mr. Baker, in hunne magt, knevelden de handen hem, en sloten hem in eene cel. Dit gedaan hebbende, ontroofden zij hem zijn geld en de sleutels der gevangenis, en namen behoord afscheid, toen zij op eens tot stil staan werden gebragt door het zien van der cipiers kleine vrouwtje, die hen door een hek heen eenen geladen revolver voorhield, en hun bedaard zeide, dat zij den eersten den besten, die voorwaarts durfde komen, eenen kogel in het lijf zou jagen. Hierop volgde er een gesprek gelijk dit:

Een gevangene. Duivelsch! Wat ga je dat doen? Je weet niet eens hoe je schieten moet.

Juffrouw Baker. Probeer het dan, als je lust hebt. Ik heb mij eeuwig [illegible] in het pistoolschieten geoefend, en ik zal den eersten den besten, die een stap vooruitkomt, doodschiet.

De gevangene. Wel, als je er zoo langs wil, dan zullen we wel weten wat we met je te doen hebben. Je heb maar te kiezen, vrouwtje—je laat er ons ongestoord uit, of je moet toezien, dat we je man tegen den muur de hersens inslaan. Wat heb je het liefste? Misschien zal je dat zoo pleizierig niet vinden, hem daar koud en stijf te zien liggen, met zijne hersens er rondom. Ha ha! een mooi gezigt, vind je niet? Je ben een ditsch en datsch aardig wijfje, niet waar, om je man zoo te laten vermoorden! Welnu, wat zeg je? Laat er ons uit, en alles is in orde—wat doe je? (En de spreker trad eene schrede voorwaarts)

Juffrouw Baker. De eerste de beste, die over dien drempel komt, is een lijk.

En zoo hield die heldhaftige vrouw, ongeveer een half uur lang, die mannen in ontzag, tot er hulp kwam, en zij in hunne cellen werden gedreven.

DE GROOTSTE DIAMANT VAN DE WERELD.—G. P. Matthews in dezen staat beweert den grootsten diamant van de wereld te hebben. Deselve is ongeveer anderhalven duim in doorsnede, en bijna een duim dik. Dezelve is bewonderingswaardig schitterend, vooral bij gaslicht. Deszelfs geschatte waarde is $2,000,000. Mr. Matthews zegt, dat er hem £24.000 voor geboden is. Deze diamant is, ongeveer zeventig jaar geleden, door den vader van den tegenwoordigen eigenaar, in de goudmijnen van Buckingham county, Va., gevonden. Hij is sedert altijd in den ruwen staat gebleven, tot nu eenige weken geleden, toen Mr. Matthews, door alle proeven overtuigd zijnde, dat het wezenlijk een diamant was, hem naar New York medenam en liet slijpen. Dit kostbaar edelgesteente weegt 144 karaat. De kohinoor, als wij ons wel herinneren, weegt slechts 103 karaat.—*Wheeling, Va., Times.*

Wij vernemen van de Kenawha *Republican*, dat Mr. Gay P. Matthews, uit die county, zijnen grooten Virginischen diamant, die op niet minder dan twee millioen dollars geschat wordt, ter beschouwing der nieuwsgierigen, in de bank te Charleston, Va., heeft nedergelegd.

NU EN DAN.—ZEVENTIG JAAR IN OHIO.—Den 7den dezer was het een en zeventig jaren geleden, dat het uit New Hampshire verhuizende gezelschap te Mariette, in Ohio, aankwam. Dit was voor het eerst dat zich blanke inwoners in dat Territoir nederzetten. Ohio heeft nu 2½ millioen nijvere, ondernemende en verstandige inwoners. Het heeft voor $850,000,000 belastbare goederen; 8½ millioen dollars in schoolgebouwen; en eene jaarlijksche schoolbelasting voor de opvoeding zijner kinderen van 2½ millioen doll., en meer mijlen kanaal en spoorweg, dan eenige staat der Unie.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

LEAVENWORTH, Kansas, 3 April. Gisteren kwam hier het belangrijk berigt aan, dat eene bende volks, die voorgaf naar deserteurs van het V. S. leger te zoeken, in den nacht van den 27 Maart l.l., naar de woning ging van Isaac Denton, aan de Osage, (ongeveer honderd mijlen ten zuiden dezer stad) en na gevraagd te hebben of er geene deserteurs in verscholen waren en een ontkennend antwoord te hebben ontvangen, er op aandrang het huis te doorzoeken. Mr. Denton stond op en liet er het volk in, en werd zonder verdere pligtplegingen doodgeschoten.

Vervolgens gingen zij naar de woning van Abraham Hedrick, en, na daar dezelfde vraag gedaan en dezelfde behandeling ontmoet te hebben als in Denton's huis, schoten zij hem mede dood.

Daarop begaven zij zich naar de woning van Newton Davis, en, zich met geweld ingang verschaffende, schoten zij op hem terwijl hij in bed overeind zat, rakende hem een bokshagel in de hand, en vliegende de rest van het schot in het hoofdeinde der bedstede.

Er werd slechts een der bende herkend—zijn naam is Brackett. De buren in de nabuurschap zonden eenen bode naar Lawrence om bijstand, die hun ook geworden is.

Dit zijn al de bijzonderheden, die wij weten, en geven die in het hoofdzakelijke op, zoo als die ons door eenen heer, die juist van Lawrence gekomen is, en op wiens geloofwaardigheid men zich verlaten kan, zijn medegedeeld.

Wij hopen, dat de federale autoriteiten van het Territoir deze zaak in handen zullen nemen, en, zoo mogelijk, de schuldigen arresteren, opdat zij de verdiende straf ontvangen.—*Ledger.*

Nader berigt.—Uit eenen brief aan de Chicago *Tribune* deelen wij het volgende mede: Fort Scott ligt digt bij den staat Missouri, en ongeveer dertig mijlen ten noorden van het Indiaansche grondgebied, of de Cherokee Natie, en bij gevolg in de schaduw der slavenmagt. Het is het meest pro slavernij gat in Kansas, en in waarheid de eenigste plaats in het Territoir, waar de Grensfielten hunne tanden nog laten zien. De ergste booswichten van de "wet en orde" soort hebben op die plaats, en in die buurt de wijk genomen, en onder dezelven bevinden zich verscheidene moordenaars, zoo als bij voorbeeld GEO. H. CLARK, die in 1855, bij Lawrence, Barber vermoordde. Hij is thans register of the land office te Fort Scott—tot belooning voor zijne diensten ten behoeve der Nationale Democratie. FUGET, die bij Leavenworth Hopps scalpeerde, woont in dezelfde buurt. ELY MOORE, die de hand had in het vermoorden van Philips, te Leavenworth, en die, na Brown, eenen vrijstaatsman, te Easton te hebben doodgeschoten, het lijk op het hoofd trapte en in het gezigt spoog, heeft zijn verblijf in dezelfde buurt. Bracket, die te Lecompton laatstleden zomer eenen man doodde, vlugtte naar Fort Scott, alwaar hij door ex gouverneur Ransom tot klerk in het land office werd aangesteld. Na den burgerkrijg zetten zich de meeste bandieten van Titus, die niet naar Nicaragua gingen, in of bij het Fort neder. Deze bende moordenaars, dieven en brandstichters vormden in dat gedeelte des Territoirs eene volkplanting en weed de kern, om welke zich de pro slavernij landverhuizers van zuid westelijk Missouri nederzetten. De gouvernements ambten in het Fort zijn ook zoo verdeeld, dat zij gemak aan de grensfielten geven.

Altijd sedert laatstleden herfst hebben de grensfielten de vrij staats mannen gekweld, door het stelen van paarden en vee, het verbranden hunner hutten, en het doen van arrestatiën en der gewaande beschuldigingen, met het doel om hen uit de county te verdrijven. De vrijstaatsmannen grepen eindelijk ter zelfverdediging naar de wapenen, en zonden naar Lane, generaal der territoriale militie, om hulp. Er werd onder kol. Phillips, en naderhand onder kapt. Montgomery eene legerbende gezonden, om de fielten te arresteren, en tot hun pligt te brengen; en oogenblikkelijk zonden Ransom, Clark, Fuget, Moore & co. naar Gouverneur Denver om Vereenigde Staten troepen, om de halsafsnijders te beschermen. Natuurlijk werden de troepen naar het Fort gezonden, en sedert derzelver aankomst, hebben zij niet alleen de verworpelingen beveiligd, maar zijn zelfs door Clark, Moore & Co. gebruikt, om onder de vrijstaatsmannen dagvaardigingen te doen en inbechtenemingen te bewerkstelligen. Deze troepen bestaan uit het overschot der vrijbuiters uit Georgie en Zuid Carolina, die in 1856 in Kansas vielen, en, in het leger der Ver. Staten opgenomen zijnde, in plaats van naar Utah te worden gezonden, in het Territoir worden gehouden, om de Vrijstaatsmannen te kwellen en te vervolgen.

Dit zij genoeg tot opheldering. De bedrijvers der bovenvermelde moorden, werden aangevoerd door Bracket, die verleden zomer iemand te Leavenworth vermoordde. Denton, Hendricks en Davis hadden niets anders misdaan, dan dat zij, de snoode handelwijze niet langer kunnende aanzien, van de pro slavernij tot de Vrijstaats partij waren overgegaan. Men heeft Gouv. Denver de zaak blootgelegd, en hem verzocht de dragonders weg te nemen en de wet haren loop te laten. Als hij hieraan niet voldoet, zal waarschijnlijk het volk zich zelf regt verschaffen en het rooversnest te Fort Scott uitroeijen.

— Gisteren, 4 April, kreeg de Buchanan Postmeester te Lecompton een dronkenmans geschil met eenen broeder grensfielt, waarin deze hem zoo vreeselijk stak, dat hij een uur daarna den geest gaf, zoodat de Nationale Democratie in Kansas een stem zwakker is geworden. Het volk treurt allerdroevigst over dit ongelukkig voorval.

THORNTON, Cook County, Ill. 5 April. Laatstleden Zaturdag had de landbouwer Arie de Jong het ongeluk van met ossen en wagen op hol te raken, met dat ongelukkig gevolg, dat hij onder de ossen en wagen geraakte; zij, die tot zijne hulp toesnelden, vernamen weldra, dat hij erg bezeerd was; later toen men geneeskundige hulp had ingeroepen bleek het, dat twee zijner ribben waren gebroken of ten minste gekneusd. De lijder bevindt zich in bedenkelijken toestand. Dit scheen een voorbode des ongeluks voor de zo lang voor onheilen bewaarde nederzetting te zijn. Zondag bij het aanvangen van de namiddag godsdienstoefening, bemerkte men, dat de schuren van den landbouwer T. Gouwens in brand stonden. Dadelijk begaven zich allen, die tot de godsdienst opgekomen waren, naar de plaats des ongeluks; dan men ondervond, dat aan redding van de schuren of van iets, dat er in was, niet meer te denken viel. De sterke weste wind begunstigde de vlammen, om hare woede te bevredigen aan de zeer droog zijnde planken schuren, en de zeer ligt vuurvattende hooi en strooihoopen. Daar de schuren ten oosten van het woonhuis stonden, bleef dit gelukkig behouden. Er bevonden zich in een der schuren 20 stuks vee, welke allen op jammerlijke wijze het leven verloren. Het gelukte de bewoners nog de vijf paarden los te snijden en alzoo te redden. Voorts verbrandden er nog twee ploegen, een wagen en eenig gedorschen koren, misgaders eenige bouwgereedschappen. Men berekent de schade op 600 a 700 dollars. De oorzaak van den brand is raadselachtig. Zoo zag men dan, hetgeen verscheidene jaren noeste vlijt had gevorderd, in minder dan een uur tijds aan de vlammen prijs gegeven. Gelukkig dus diegenen, dachten wij, die bij het ontvallen van aardsche schatten, nog een schat hebben, die vuurproef is, en die bij het treffen van rampen en onspoeden, zich zelven bewust zijn, dat "alle dingen moeten medewerken ten goeden dengenen die God vreezen." M. JANSEN.

PATERSON, N. J. 7 April. Een belangwekkende vlugteling van de Amerikaansche vrijheid kwam verleden Zondag avond, uit de "Old Dominion" (Virginie), in deze stad aan, en vertrok gisteren morgen naar eene woonplaats en vrijheid op Britschen grond, die hem onder de sterren en strepen ontzegd werden. Hij had meer dan drie weken lang gezworven, over dag in bosschen en holen slapende en rustende, en des nachts op de vrijheid aan loopende. Hij was haveloos en bijna barrevoets, hongerig en uitgeput. Hij werd door eenige menschelijke wezens onder handen genomen en van top tot teen in het nieuw gestoken, waarbij hij nog zijne verschooning van linnengoed kreeg, levensmiddelen voor de reis, eenige dollars in geld en een ticket voor den ondergrondschen spoorweg naar Canada. Hij hing eene vreeselijke schilderij op van de reis, die hij gedaan had—vreeselijk, omdat het aantoont, dat de Unie op nieuw in gevaar is. De dochter zijns meesters, een klein meisje (eene andere "kleine Eva"), maakte een reisplan voor hem op, en zeide hem, dat, als hij eenmaal buiten het gezigt was, hij in geene drie weken met loopen moest ophouden. God zegene het kleine meisje! Ofschoon ik uwen naam niet durf noemen, zal ik toch altijd aan u denken, als aan iemand, die eene ingel orene vrijheidsliefde bezit, welke sterker is dan de geldliefde, ofschoon omringd door al de omstandigheden, welke anderen de slavernij doen beminnen.

Als de kinderen van den slavenbezitter den slaaf den weg tot vrijheid leeren, dan is het tijd om op te houden van over noordelijke geestdrijverij te spreken en om bij zich zelven te huis toe te zien.—*Cor. of the N Y Trib*

LANCASTER, Pa., 9 April. Anderson en Richards werden heden, vijf en twintig minuten voor 12 uren, te zamen opgehangen.—Beiden waren berouwvol, kalm en bedaard. Anderson stierf zonder eenige worsteling, en bad bij de galg voor zich en voor Richards, doch deed geene aanspraak. Zijne door hem zelven geschrevene levensgeschiedenis is een treffend verhaal.

Zij vermoordden twee vrouwen, Garber en Ream genaamd, enkel met het doel om haar van 12½ cents te berooven voor eene pint whiskey. Beiden waren toen beschonken.

ST. LOUIS, 13 April. De *Republican* verneemt, dat op den 27 Maart een orkaan over Bentonville, Arkansas, is gegaan, waardoor bijna elk huis aldaar is omver geworpen, 25 personen gedood, en een aantal gewond zijn.

WASHINGTON, 10 April. De Edel Achtbare Thomas H. Benton overleed dezen morgen ten half acht. Het Congres zal verdagen tot Maandag om de begrafenis bij te wonen.

WASHINGTON, 12 April. De waarschijnlijke ontbinding van het kabinet, in geval van de nederlaag van Lecompton, die eenigen tijd geleden in deze correspondentie werd aangekondigd, en door naamlooze schrijvers werd ontkend, wordt thans, door dezelfde schrijvers, stoutelijk als eene nieuwe ontdekking uitgegeven. Als Lecompton goed en wel te niet is, dan twijfel ik er niet aan of het kabinet zal veranderd worden.

Het doet mij leed genoodzaakt te zijn te zeggen dat Mr. SUMNER's gezondheid zeer wankelend is. Hij trachtte gisteren van het Capitool naar zijn logement te gaan, maar de pijn in zijnen rug keerde zoo hevig terug, dat hij in een rijtuig werd geplaatst en naar huis gebragt. Hij is ver van wel te zijn, en moet alle opgewondenheid vermijden. Hij verlangt zeer zijne ambtspligten te hervatten, maar is nog niet genoeg hersteld, om zulks te doen.—*Corr. of the Evening Post.*

NEW ORLEANS, 14 April. Heden sprong de ketel van de stoomboot *Belle City*, juist bij het verlaten der stad. Zeven of acht personen werden gedood en anderen beschadigd.

CINCINNATI, 15 April. Verleden Maandag, na den middag, brak tegen over Gallipolis, de Portsmouth en Pomeroy packet boot, *Vestura*, ten gevolge eener windvlaag. Acht der manschappen verdronken. De passagiers werden gered. Boot en lading geheel verloren. Geschat op $15000.

PELLA, Iowa, 7 April. Bij de jongste stemming zijn hier de volgende Nederlanders verkozen: Tot vrederegter, E. F. Grevel; tot Trustees, H. de Booy en G. Koopt; tot town klerk, Hugo Kuyper; tot constable, J. van Driel; tot supervisor van district 3, K. van Klootwijk.

CINCINNATI, 8 April.—De parijsche posting het meest [illegible] ook hier den moordaanslag [illegible] [illegible] te hebben [illegible] geheel met dit onderwerp, dat [illegible] plannen niet tegen Louis Napoleon, maar tegen [illegible] [illegible] Voor Vrijdag morgen is Wallis [illegible] Louis Kossuth [illegible] [illegible] het [illegible].

de arbeiders in hetzelve kwamen, bespeurden zij in het achterste gedeelte des vertreks, onder de werkbank van den machinist, Mr. Pryor Lee, een oud stuk gaspijp, dat zij echter onopgemerkt lieten liggen.—Toen tusschen 8 en 9 uur de machinist zelf binnentrad en onder de werkbank keek, viel hem dat stuk in het oog, en argeloos nam hij het op en legde het op de werkbank. Op hetzelfde oogenblik ontplofte de pijp met eenen vreeselijken slag, en de stukken vlogen naar alle zijden, Mr. Lee de linkerhand afscheurende, het regter oog uitslaande en hem verscheidene gevaarlijke wonden op de borst toebrengende. Te gelijker tijd geraakten zijne kleederen op de borst en op het onderlijf in brand en werden hem door de aansnellende verschrikte werklieden van het lijf gescheurd. Het geweld der uitbarsting was zoo sterk, dat een stuk der 7 duim lange pijp 15 voet ver in den kelder werd geslingerd. De pijp zelve was aan stuk geslagen, zoo dat de duivelsche constructie der helsche machine niet naauwkeurig kon worden ontdekt; doch men vond een stuk spiraalveer, dat zeker eene drukking op een met ontvlambaar goed gevuld dopje te weeg bragt, waardoor het kruid werd ontstoken.

Op welke wijze het moordtuig onder de werkbank kwam, is tot hiertoe een geheim, doch er is niet aan te twijfelen, of de aanslag was op Mr. Lee gemunt, door wien echter is even zoo wel een geheim, als de wijze, waarop de helmachine zelve in den kelder kwam.

Mogt Mr. Lee er ook al het leven afbrengen, dan is hij toch altijd zoo verminkt, dat hij zijn beroep niet meer zal kunnen uitoefenen, daar, zoo als gezegd is, de linker hand geheel verloren is en hem aan de regterhand slechts 3 vingers zijn overgebleven, daar hij verleden jaar er twee door de machine verloor. Mr. Lee heeft eene vrouw en 3 kinderen.

Ingezonden Stukken.

HANDEL, LANDBOUW & NIJVERHEID.

AMERIKA—EUROPA.

DOOR MEVROUW DE WED. W. STORM.

(Vervolg.)

Wat de koopman in het groot in de handel- en zeesteden is, dat is de storekeeper (kleinhandelaar en winkelier) in de kleinere plaatsen, de towns, land of county steden. Meermalen behoort hij onder de aanzienlijke en vermogende leden der Maatschappij, en begon dikwijls slechts met eene kleine som gelds die zaak. In sommige Staten zijn er patenten of verlof acten toe benoodigd, waar voor, even als in de Nederlanden eenig geld verstrekt wordt, hoewel dat bedrag in Amerika altijd veel minder uitmaakt. In de groote handelsteden, zoo als bijv. te New-York, Boston, New Orleans enz., hebben menigmaal publieke verkopingen van nieuwe handelswaren plaats, die veel door de binnenlandsche winkeliers bezocht worden. Kunnen zij dit niet doen, dan verkrijgen zij hunne benoodigdheden van commissionairs, die meestal ook zelve storekeepers zijn. Even als in de Toka's aan de kaap de Goede Hoop en op Java, vindt men in de amerikaansche winkels, vooral ten platten lande, het zonderlingste mengelmoes van verschillende zaken bij een. Onder kruideniers waren, verwstoffen, kleedingstukken, koper en blik; ook tevens boeken en papier, hammen, bezems, emmers, dekens, whiskey en brandewijn, laarzen en schoenen, lijnwaad, hoeden en petten, olie of camphine, linten, kragen, shawls en doeken, allerbroederlijkst vereenigd met ijzeren spijkers, vijlen, zagen enz. Verschillende snuisterijen, karpetten, matten, en zijden stoffen, met gerookt spek of metworst, kinderspeelgoed, candy, (suiker in pijpen, ringen, brokken enz.) met houten dakspanen of zoogenaamde shingles, waarmede de woningen ten platten lande, in plaats van met leijen of pannen, gedekt worden. Natuurlijk kan er bij zoo veel verscheidenheid, in een klein bestek vereenigd, weinig orde heerschen, en hebben de stores in de landtowns daardoor een vrij wat minder prachtig aanzien, dan de kostbare en zeer groote winkels der aanzienlijke steden, die zich meer bij gelijksoortige handelsartikelen bepalen. Deze behoeven dikwijls niet voor de fraaisten in Europa onder te doen; zoowel in smaak van uitstalling, als in keur van rijke voorwerpen, en in bouworde kunnen zij met die op de parijsche boulevards wedijveren, terwijl zij er de engelsche manier van uitstalling mede vereenigen, versierende namelijk den geheelen voorgevel, van boven tot beneden, op al de verdiepingen, niet alleen met zigtbare koopwaren of opschriften, maar daarbij dikwijls, aan een lang touw of eenen ketting, die aan den boven uit een raam gestoken stok vastgemaakt is, nog eene menigte tusschen lucht en aarde hangende voorwerpen uitstallende. Op die wijze zag ik eens een 20tal hoeden boven elkander ten toon gesteld, die reeds van verre den voorbijganger in het oog vielen, even als de, bij de viering der amerikaansche onafhankelijkheid, tijdens mijne tegenwoordigheid te Washington, aangekondigde feesten. Met letters van ½ el lang zag men overal langs de voornaamste straten, de woorden:—*great feasts and fireworks! Independence feast, tremendous fireworks of the 4th of July!* prijken. Nieuwsgierig waar die groote feesten gegeven zouden worden, op dien ook voor mij als reiziger in de Ver. Staten, zoo merkwaardigen dag, trad ik nader, om het onderschrift dier vervaarlijk groote letters, die mij, bij het voorbijrijden zoo zeer in het oog waren gevallen, te lezen en tevens der plaats te vernemen, waarheen ik mij, ter bijwoning derzelven, met mijn gezelschap zou moeten begeven. En wat zagen toen mijne verbaasde oogen? Niets dan eene omstandige aankondiging van kleederen, manufacturen en modes, tot welker aankoop de voorbijganger werd uitgenoodigd, terwijl hij, zonder die weidsche aankondiging, zich zeker de moeite van het lezen zou bespaard hebben. Tijdens het hevigste vuur der Presidentskeuze, op het laatst van 1856, toen de nieuwsbladen als verslonden werden, om de meerdere of mindere stemmen der candidaten na te gaan, viel mijn oog op de namen Buchanan, Fillmore & Fremont, bijna grooter gedrukt dan al wat er onder stond. Ik behoefde geen bril of vergrootglas, om in de courant, die open op de tafel lag, die namen, met letters als Falfhoppen, onmiddelijk op te merken.—Naauwer toeziende, vond ik er de aankondiging van eenen schoenmaker onder, dat hij nieuwe modellen (natuurlijk parijsche, want de fransche mode regeert ook hier) ontvangen had. Voor weinige maanden, toen de nieuwsbladen met berigten van bankbreuken gevuld waren, las ik: *The crisis has come. Alarming sacrifice in dry goods. Ruinous sacrifice, as in consequence of the present commotion* enz., en daaronder werd alles tot verminderde prijzen aangeboden.—zoo in denzelfden toestand als in Nederland, waar vele winkeliers leven [illegible] [illegible] hebben [illegible] "[illegible] [illegible]" en staande met verkochten blijven voortgaan.

Dikwijls is de Amerikaansche winkelier, nevens als bij, die andere beroepen, uitoefent, genoodzaakt, een gedeelte landbouwproducten in betaling aan te nemen. Meermalen moet ook de landverhuizer zich in plaats van met cash money (contanten,) met meel, mais, tarwe of rogge enz.; en ook wel met een order (aanwijzing) op eenen winkelier vergenoegen, waar hij dan voor zijn arbeidsloon, winkelwaren kan ontvangen en zich, dikwijls, zoo wel, eene slechte kwaliteit van goederen, als tevens, hooger prijs daarvoor moet laten welgevallen.

Op de marskramers, (winkeliers), die dikwijls, in weinige jaren kapitalisten worden, maken aanzienlijk vermogen, volgen de pedlars (marskramers), die van plaats tot plaats, reizende, waren [illegible]. Deze hebben [illegible] [illegible] tot mee den aanlegplaatsen, om hun [illegible] [illegible] [illegible] de landingsplaatsen, enz. Ook hun handel bestaat uit

een meegalmoes van verschillende noodwendigheden: [illegible] en messen, manufacturen, kruidenierswaren, hardewerk, enz. Men moet voor deze heeren bijzonder op zijne hoede wezen. Dikwijls [illegible] zij met gestolene waren uit steden naar afgelegene towns en worden de koopers, als men later de dieven op het spoor komt, genoegzaam gedwongen, om zonder eenige schadeloosstelling weder afstand te doen van op die wijze verkregene goederen, ten behoeve der regtmatige eigenaars. Meermalen ook komen die rondventers met verlegen of slechte koopwaren, welke men in de winkels wil opruimen, langs de huizen; dikwerf ook bezigen zij allerlei bedriegerijen, onder welke Sidons vermeldt, dat hem door [illegible] eenen pedlar voor eene muscaatnoot, eene van [illegible] ongemaakte in de hand werd gekocht. Toen dit hij het bedrog, door afschrapping, bemerkte, zeide de slimme verkooper terstond: "Stop, Sir! Here is another one." (wacht, mijnheer, hier is [illegible]) — Onder vier hooten, had de gaauwdief een echte. Men staat verwonderd over het taaije geduld, dat deze schacheraars dikwijls jegens de Yankees aan den dag leggen, die, na alles betast en bekeken te hebben, nog dikwijls eindigen met niets [illegible] te koopen. Ik wil hier den naam van Yankee in de algemeene beteekenis van Amerikaan nemen, hoewel deze er gewoonlijk alleen de bewoners der staten van Nieuw Engeland onder verstaan. Of zij de zoo algemeen ongunstig bekende *Yankeetricks* (amerikaansche listen of streken), die zeer doorslepen bedreven worden, ook slechts tot dezelven willen bepalen, weet ik niet; maar zeker zoude men, [illegible] geheel Amerika niet vreemd zijn, deze [illegible] met den naam van *american tricks* kunnen bestempelen. Als men iemand zoo eens fiks heeft beet genomen, op eene wijze, welke wij met onze [illegible] goede trouw oneerlijk zouden heeten, dan noemt de Yankee zulk eenen persoon een [illegible] [een man die regt bij de hand is]. — Het fijne gevoel, dat men in Nederland voor een bankroet heeft, en de groote opofferingen, welke [illegible] zich dáár liever getroost, dan bankroet te gaan, is bij den Amerikaan ook alles behalve zoo sterk, [illegible] in den eenen staat faillerende, maar weder [illegible] anderen Staat gaat, of onder de vleugels van eenen compagnon, met vollen moed, als of er niets gebeurd ware, zijne zaken onder diens naam [illegible] voortzetten.

MARKTPRIJZEN.

Sheboygan, Wis., den 20sten April 1858.

Blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 0,60 @ 0,75
Roode W. en Z. Tarwe,	„ „	— 0,55 @ 0,70
Rogge,	„ „	— 0,45 @ 0,50
Garst	„ „	— 0,40 @ 0,45
Haver	„ „	— 0,22 @ 0,25
Ind. Koren,	„ „	— 0,40 @ 0,45
„ in Aren,	„ „	— 0,20 @ 0,22
Witte Boonen,	„ „	— 0,56 @ 0,75
Erwten,	„ „	— 0,40 @ 0,45
Aardappelen,	„ „	— 0,20 @ 0,25
Gras Zaad,	„ „	— 1,00 @ 1,25
Droogé Appels	„ „	— 2,50 @ —
Groene Appels,	℔ barrel	— 4,00 @ 4,25
Spek [mess]	„ „	— 0,00 @ 0,00
Zout,	„ „	— 3,00 @ 3,25
Wit Visch!	„ „	— 4,00 @ 6,50
Meel extra fijn v. blanke Winter Tarwe,	„ „	— 3,50 @ 4,00
Meel extra 2de kwaliteit,	„ „	— 3,25 @ 3,75
„ super fijn,	„ „	— 2,50 @ 3,00
Roggemeel,	„ „	— 3,00 @ 0,00
Buckwaitmeel,	„ 100lbs.	— 1,25 @ 1,50
Ind. Korenmeel,	„ „	— 1,00 @ 1,25
Vleesch	„ „	— 3,00 @ 5,50
Spek	„ „	— 6,50 @ 7,00
Boter	in tonnetjes	—12,00 @15,00
„ versch	℔ lbs.	— 0,13 @ 0,16
Huiden drooge	„ „	— 0,06 @ 0,08
„ natte	„ „	— 0,02 @ 0,04
Geslagte Varkens,	„ „	— 0,05 @ 0,06
Hammen,	„ „	— 0,08 @ 0,09
Eijeren	per dozijn	— 0,06 @ 0,08
Timmerhout	„ M	— 7,50 @12,00
Shingles	„ „	— 1,25 @ 3,00
Hooi	„ ton	— 6,00 @ 7,00
Hout	„ cord	— 1,50 @ 2,00

Advertentiën.

Getrouwd door J. R. Muller, Esq.
SAMUEL DU MEZ,
Wedr. van Martelina Beronschot,
met
HANNA CATHARINA STEGENGA.
Town Holland, Sheboygan County, Wis.
den 30sten Maart 1858.

GOEDKOOPJES
VOOR
CONTANT GELD.

De ondergeteekenden maken bij dezen het publiek bekend, dat zij voornemens zijn, hunnen ganschen voorraad manufacturen en kruideniers waren uit te verkoopen, tegen inkoopsprijs, voor contant geld.

Zij raden hunne medeburgers, en de nabuurschap, ernstig aan, hen te bezoeken en hunne goederen in oogenschouw te nemen, eer zij naar iemand anders gaan.

☞ Voorts worden alle personen, die van de ondergeteekenden iets te vorderen hebben, of aan hen iets verschuldigd zijn dringend verzocht, zoo spoedig mogelijk te komen afrekenen.

ENGELKING & FISBECK.
Sheboygan, 20 April 1858. 11—13.

Heden is in de drukkerij der *Nieuwsbode*, van de pers gekomen en verkrijgbaar gesteld:

SPELBOEKJE
VOOR DE
NEDERLANDSCHE JEUGD,
IN
NOORD-AMERIKA.
DOOR EEN ONDERWIJZER.
EERSTE STUKJE.

Sheboygan, 16 Maart 1858.

LANDGENOOTEN!

Daar ik voornemens ben met mijn zwager, J. Quintus, eene reis te doen naar het oude Vaderland, en mij alvorens van mijne affaire wensch te ontdoen, neem ik bij deze de vrijheid mijne landgenooten te vragen of zij in hunne woonplaatsen niet iemand hunnen opgeven, die genegen zoude zijn, mijne affaire over te nemen, en hen vriendelijk te verzoeken, mij daartoe de behulpzame hand te bieden.

Het is eene zeer goede horlogie makers en juweliers affaire, en mag met regt de best behalende heeten in de stad. Kunde ik aan iemand alles verkoopen, dan wilde ik mij gaarne verbinden, om hier nooit weder zulk eene affaire aan te vangen; en mij overtuigd gevoelende, dat iemand, die mijne zaak behartigt, gelukkig zou slagen, durf ik dezelve gerust een ieder aan te bevelen, te meer nog daar Sheboygan nog jong is, geen groot kapitaal vereischt en met de plaats [illegible]

[illegible] kapitaal is omtrent $3,000. alles [illegible]. De voorwaarden wil ik zoo gemakkelijk mogelijk stellen.

P. BOUTFROUW.

IJZERGIETERIJ.
JOSEPH KELLER,

[illegible] maakt de [illegible] ondergeteekende bekend, dat hij [illegible] in de [illegible] street, Sheboygan, te leveren heeft: PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEWONE IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen zeer [illegible] prijs.

JOSEPH KELLER.
Sheboygan, 23 Maart, 1858. 5tf

1000 STADSLOTTEN TE KOOP OF [illegible] in [illegible] L. C. GURY.

Allerhande soorten van "Blanks" te koop in de *Nieuwsbode* drukkerij.

UITMUNTENDE LANDERIJEN
IN DE COUNTIES [DISTRIKTEN]
JUNEAU EN ADAMS.
IN DEN
STAAT WISCONSIN.

De volgende te koop aangeboden landerijen behooren tot de best gelegene en rijkste gronden in dit gedeelte des Staats. Zij zijn ruim voorzien van bouw en brandhout, grasvelden, stroomend en bronwater; en bij uitnemendheid geschikt voor landbouw en veeteelt. Zij liggen allen nabij Stations op den La Crosse en Milwaukee Spoorweg, den gewigtigsten handelsweg in den geheelen Staat.

JUNEAU COUNTY.

Township 15, Noordelijk van Rij 4 Oostelijk.

Sectie 1.— N o qr, n hf van z o qr en o hf van n w qr. — — — — — — 320 acres.
Hoog en zwaar witte eiken bosch, rijke vlakten, schoone grasvelden, benevens — — 40 acres.
Hooiland ten noorden van het boven beschrevene.
Sec. 4.—Z hf van z w qr en n o qr van z w qr. 120 ac.
Best rijk land, volkomen vlak; met wit en ander eikenhout.
Sec 5.—Z hf n o qr en n hf van z e qr. 160 acres.
Diverse soorten van eiken en notenboomenhout, van 10 tot 15 acres goed hooiland.
Sec. 10.—N W qr. Goed wit eiken en ander bosch, welig gras. — — — — — 160 acres.
Sec. 17. — W hf van n o qr. Goed houtgewas, meestal wit eiken, rijk land, welig gras en stroomend water. — — — — — — 80 acres.
Sec. 18.—Z half van z w qr. De helft goed wit eiken bosch; de wederhelft zonder houtgewas, rijk en vruchtbaar land. — — — — — 53 acres.
Sec. 20.—W hf van z o qr en o hf van z w qr. Uitmuntend vlak, rijk en droog land met burr eik. 160 ac.
Bovenstaand land ligt van 1 tot 6 Engelsche mijlen van het dorp en spoorweg station Mauston.

Township 14, Noordelijk van Rij 3 Oostelijk.

Sec. 3.—N W. qr van z w qr. — — 40 acres.
Sec. 4. — Z O qr, o hf van z w qr, n w qr van z o qr en lots 3 en 10 van n w. qr. — — 360 acres.
Deze 400 acres liggen bij elkander, circa 7 mijlen zuid-west van Mauston. Het is hoog en vlak land, rijk in bronwater, met uitmuntend eiken en notenboomen bosch, en weelderig gras. Onovertroffen voor alle takken van landbouw en veeteelt.

Township 16, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 31.— Z hf van z w qr. — — — 53 acres.
Zuid half goed boomgewas, noord half best hooiland; qualiteit uitmuntend.
Sec. 32. — Z hf van n w qr. Best & rijk land; n hf met goed houtgewas — — — 80 acres.
N O qr van z w qr, z w qr van n w qr, z w qr van z o qr en lot 5 of z o qr van z e qr — 159 acres.
Er loopt een beekje door dit land, dat in de Wisconsin rivier uitwatert. Het is rijke lage prairie met eenig eikenbosch en een twintig tal akkers hooiland. Uitmuntend voor veeteelt.
Het ligt 6 a 7 mijlen van Mauston, 4 a 5 mijlen van Germantown.

Township 15, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 5.—N W qr van n w qr. }
Sec. 6.—N hf van n o qr. } — 125 acres.
40 acres beste prairie, 85 acres wit eiken opening, uitmuntende qualiteit.
Sec. 6.—N W. qr. Onovertreffelijke wit- burr en zwart eiken openingen. — — — — 122½ acres.
Sec. 8.—Z hf van n o qr en n hf van z o qr. Rijke en vruchtbare burr eiken openingen, hier en daar eenig pijnhout. De weg loopt midden door het land. Volmaakt vlak. — — — — — 160 acres.
Sec. 15.—O hf van z o qr. Best prairieland; weinig houtgewas, ten zuiden begrensd door de Lemonwier rivier. — — — — — 80 acres.
Sec. 28.—N O qr. Uitmuntende wit eiken openingen, vlak land, welig gras, zwaar en gezond hout. — — — — — — — 160 acres.
Sec. 28.—N E qr van z w qr, z hf van n w qr, z w qr van z w qr. In hoedanigheid als het n o qr. 160 ac.
Het land in dit Township ligt in de nabuurschap van Mauston, Germantown en Newport, nabij het spoorweg station Lynden.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

Sec. 29.—N E qr van z o qr. Wit en burr eiken openingen, weelderig gras en plantgewas. 40 acres.
Sec. 31.—Z W qr van z o qr. Best wit en burr eiken openingen; een klein stroompje gaat door hetzelve, — — — — — — 40 acres.
Deze landerijen liggen 3 mijlen van Kilbourn City.

Township 14. Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 1.—Lots 8, 9, 13, of w hf van n w qr. Ploeg en grasland van de beste soort. Hier en daar burr en zwarte eiken. Een beekje loopt door het zuidelijk gedeelte. — — — — — 114¼ acres.
Sec. 1.—Z W qr. Zware en rijke zwarte grond; een beekje 5 of 6 voet wijd in het noord oostelijk gedeelte. Vrij goede hoeveelheid witte, burr en zwarte eiken, benevens best hooiland. Uitmuntend voor weide, melkerij en bouwland. — — 160 acres.
Sec. 2.—O hf van n o qr. Burr, witte en zwart eiken openingen. De beek loopt door het zuidelijke deel; best hooiland langs de beek; vruchtbaar land. Uitmuntend voor weide en melkerij. — 114 acres.
Sec. 3.—Lots 1, 7 en 8 in no o qr. Beste en rijke landhoeve voor veeteelt en melkerij. Goed bouw, best weide en hooiland. Beek in het zuidelijk gedeelte. — — — — — — — 113½
Sec. 3.—Lots 3 en 4 in n w qr. Uitmuntend vlak hooiland in het zuidelijk deel, goed bouwland in het noorden. Goed houtgewas. De beek doorsnijdt het. — — — — — — 67½ acres.
Sec. 4.—Lots 1 en 2 in n o qr. Twee beekjes doorsnijden het; goed wei, hooi en bouwland, vlak en van rijke hoedanigheid. — — — 67½ acres.
Sec. 5.—Lots 9 en 10 in n o qr. Rijke lage prairie; gedeeltelijk met goed houtgewas; best voor de ploeg, of voor weide en hooiland. — — — 80 acres.
Sec. 5.—Z hf van z o qr. Meestal eiken opening; gras rijk en digt, goed voor ploeg of weide. 80 acres.
Sec. 5.—Lots 6 en 11. Beste grond, schoon eikenhout, wit, burr en zwart. Het zuidelijke gedeelte heeft weinig hout, het is meestal prairie. Een beekje doorsnijdt het. — — — 80 acres.
Sec. 9.—O hf van z o qr. }
Sec. 10.—W hf van z w qr. } Uitmuntend land, gedeeltelijk onder cultuur, weinig houtgewas. Er loopt een stroompje midden door. Vijf minuten gaans van het station Lynden. — — — 160 acres.
Sec. 12.—Z hf van n o qr. Beste grond; burr en zwarte eiken; weelderig gras. — — 80 acres.
Sec. 13.—O hf van z o qr. Best rijk land; beekje in het zuid oostelijk gedeelte, goed houtgewas. 80 ac.
Sec. 14.—N O qr van n w qr. Goed eikenhout, beste grond. — — — — — — 40 acres.
Sec. 22.—N hf van z o qr. Zwaar hout, burr en zwart eikenbosch, rijk land. — — 80 acres.
Sec. 34.—N W qr van z w qr. Goed bouwland. 40 ac.
De landen in township 14 Rij 5 liggen van ½ tot 4 mijlen van Lynden Station.

ADAMS COUNTY.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

Sec. 12.—Z hf van n o qr. Burr en zwart eiken opening; best en welig gras. Goed bouw en weiland. — — — — — — — 80 acres.
Sec. 13.—Lot 3 en o hf van n o qr; best land; geheel vlak; burr, wit en zwart eiken opening; een beekje stroomt door lot 3. Een gedeelte van lot 3 is uitmuntend hooiland. — — — 120 acres.
Sec. 20.—N O qr van n o qr, lot 2 en Sec. 21 n w qr. Uitmuntende landhoeve doorsneden met een beekje; zware en rijke grond; wit eiken opening — — — — — — 252½ acres.
Sec. 24—Z hf van n w qr, z w qr en Sec. 25, n hf van n. w. qr. Best prairieland, westelijk gedeelte houten. — — — — — — 320 acres.
Het land in bovengenoemd township ligt nabij de station te Kilbourn City en nabij Newport.

Township 14, Noordelijk van Rij 7 Oostelijk.

Sec 1.—Z hf van n o qr. Rijk land met een stroompje doorsneden. Hier en daar eikenbosch 80 ac.
Sec. 2.—Z O qr van z w qr. Burr en witt eiken opening, vruchtbare grond. — — — 40 acres.
Sec. 12—Z W qr van n o qr, n w qr van n w qr, n o qr van z o qr en w hf van z o qr. Meestal burr eiken, hier en daar zwart eiken opening. Uitmuntend vruchtbaar land. Eene kleine beek in n o qr van n o qr. — — — — — — — 200 acres.
Sec. 14.—N hf van n o qr. Goed eikenwoud, uitmuntend land. — — — — — 80 acres.
Het land in dit township ligt 6 a 8 mijlen van het dorp Oxford.
Totaal — — — — — — — 3000 acres.

De ondergeteekende is eigenaar van verscheidene goede landhoeven in Sauk County, alsmede van dorpslotten in Mauston, Kilbourn City, Newport en Lynden en wil tegen lage prijzen en op gemakkelijke voorwaarden verkoopen. Newport ligt 1½ mijl [?] van het spoorweg station te Kilbourn City, waar de ondergeteekende dagelijks in zijn kantoor te spreken is. Adresseer voor nadere informatie

G. VAN STEENWIJK
in Newport, Sauk County, Wisconsin.

GEVRAAGD!

Een [illegible] met [illegible] het HANDEL [illegible] DER OVENS bekend is [illegible] om [illegible]
Adresseer G. VAN STEENWIJK, Newport, Sauk County, Wisconsin. 6m1.

Kennisgeving!!

Tot het private leven terug gekeerd zijnde, zal ik mij voorloopig onledig houden met het waarnemen van alle Zaken verbonden aan het **Notarisschap**, en dezelve met de meeste getrouwheid uitvoeren.

Diegenen, die iets van mij te **vorderen** hebben, gelieven daarvan opgave te doen, en betaling te komen ontvangen, terwijl ik elk en een iegelijk op het dringendste verzoek zijn **verschuldigde** aan mij te voldoen [zoo van **inteekeningsgelden** die voor den 1 Februarij zijn ingegaan, als anderzins] voor den 1 April e.k., daar zij na dien tijd kosten zullen krijgen, wenschende eerst al mijne zaken te regelen, om bij leven en welzijn in Mei aanstaande voor eenige maanden naar Nederland te vertrekken.

JACOB QUINTUS.
Sheboygan, 1 Maart 1858.

NAAR NEDERLAND!

De ondergeteekende neemt de vrijheid, zijnen landgenooten langs dezen weg zijne diensten aan te bieden, ter verrigting van zaken in eenig gedeelte van Nederland, naar hetwelk hij bij leven en welzijn den 15 Mei van New York zal vertrekken, om in September dezes jaars terug te keeren.

Ik belast mij met het **uitbetalen** of **ontvangen** van gereed liggende **gelden**, en bezorg elke andere **commissie** welke men mij wil opdragen, **stipt** en **eerlijk**, voor eene billijke belooning en vergoeding van uitgaven.

J. QUINTUS,
Notaris en Zaakwaarnemer.
Sheboygan, 22 Maart 1858.

GEEFT ACHT!

Farmers, bouwt rood mostaard zaad: gij kunt het voor eenen goeden prijs verkoopen aan W. K. MULDER, mostaard fabrikant in town 14.

THE NEW YORK
STEAM SAW-MILL
AND
MACHINE COMPANY.
CAPITAL $250,000.

THIS company has been organized with the above capital for the purpose of supplying the demand for the

COMBINATION
PORTABLE STEAM SAW-MILL,
AND OTHER IMPROVED MACHINERY.

They have purchased the entire machinery business heretofore carried on by J. M. Emerson & Co., also the Montgomery Works at Yonkers, on the Hudson, near this city, and with the experience and facilities combined in its organization are prepared to furnish machinery of all kinds at more liberal rates, than has ever been offered at any other establishment.

THE COMBINATION SAW-MILL was patented October, 1856, and is now generally acknowledged to be the cheapest, most practical, and efficient lumber manufacturing machine in the world. A large number of them are in successful operation in different sections of this country, Canada, Cuba, and South America, and wherever their merits have been tested they are being adopted by lumber manufacturers in preference to all other mills.

The following letter expresses the general opinion of those who are using the Combination Mill:

Messrs. Emerson & Co.—Gentlemen: I have tried the saw-mill purchased of you, and will say that it performs well, and more than meets my expectations. I am well pleased with its performance. I set it up on a small stream that afforded constant water about as thick as my little finger, which was much more than sufficient to supply the boiler. We are able to cut 3,000 feet of beautiful lumber in 12 hours, with something less than one cord of wood. It is the very thing we have so much needed in our country for a long time. With a little trouble and expense, we are able to move it from five to ten miles per day, and set it up in the heart of the timber, which saves the great burden of hauling the logs a long distance to the mill.

Yours, respectfully, JESSE KERR, JR.,
Louisville, Tenn.

The Company has purchased LUND'S PATENT FEED ARRANGEMENT, which is illustrated and described in the Scientific American for October 24. This adds greatly to the efficiency of the mill.

THE COMBINATION MILL, with all the recent improvements, and steam power of 15 horses, is capable of sawing from 3,000 to 4,000 feet in twelve hours, and is sold for $1,650.

THE NEW YORK CIRCULAR SAW-MILL Is manufactured only by this Company. It is of superior construction, and sold for 25 per cent less than other mills of no greater capacity. A mill with 36 to 54-inch saw can be sold for $150 to $500, and with a 20 horse engine and boiler is sold for $2,200.

Steam Engines and Boilers; Engines of from one to one hundred horse power; Locomotive, Tubular, Flue and Cylinder Boilers furnished at greatly reduced prices from former quotations.

Drawings, with plans and specifications for buildings and machinery, furnished gratis to our customers.

Competent mechanics are sent out to put up and set in operation our machinery, when required.

We also manufacture Shingle Machines, Planing Machines, Sugar-mills, and Machinery in general.

Special attention paid to getting up Shafting and Pullies for manufactories, and all kinds of Mill-Wright work.

This Company is selling in great numbers a Patent Conical Burr-Stone Mill, for flour, corn meal, and all kinds of feed, which is pronounced by experienced millers, both in this country and Europe, the best mill ever constructed. It will grind more grain in the same time, and with half the power, of any mill of the same price in the market.

We also furnish other styles of Grist-Mills, when required.

J. M. EMERSON & Co., Agents,
No. 371 Broadway, New York.
n1

OTTEN'S BRICK BLOCK.

Bij wien gevonden wordt de grootste en

ALLERWENSCHELIJKSTE VOORRAAD VAN

MODEWAREN EN

NIEUWE GOEDEREN

—BIJ—

C. T. MOORE,

—IN—

MANUFACTUREN,

Die ooit het publiek is aangeboden. Bestaande uit

Kleederen belegsels, by	C. T. Moore.
Nieuw modische challies, by	C. T. Moore.
Nieuw modische mousselines, by	C. T. Moore.
Nieuw modische bareges, by	C. T. Moore.
Nieuwe Zwitsersche mousselines, by	C. T. Moore.
Nieuwe reiskleederen, by	C. T. Moore.
Nieuwe Fransche katoenen, by	C. T. Moore.
Nieuw modische Lustres, by	C. T. Moore.
Nieuwe effen zijde, by	C. T. Moore.
Nieuwe gewerkte zijde, by	C. T. Moore.
Nieuwe neteldoeksche japonnen, by	C. T. Moore.
Nieuwe barege, by	C. T. Moore.
Nieuwe gebrocheerde Shawls, by	C. T. Moore.
Nieuwe stella shawls, allerhande, by	C. T. Moore.
Nieuwe kaschmire shawls, by	C. T. Moore.
Nieuwe Parasols, by	C. T. Moore.
Nieuw borduurwerk, by	C. T. Moore.
Geborduurde kragen, by	C. T. Moore.
Geborduurde mouwen, by	C. T. Moore.
Geborduurde kanten, by	C. T. Moore.
Nieuw passement, by	C. T. Moore.
Nieuwe zakdoeken, by	C. T. Moore.
Fraaije Mantilles, by	C. T. Moore.
Fraaije hoeden, by	C. T. Moore.
Fraaije linten, by	C. T. Moore.
Fraaije neteldoeken, by	C. T. Moore.
Fraaije goederen, van allerlei soort, by	C. T. Moore.
Kousen voor dames, by	C. T. Moore.
Kousen voor jonge jufvrouwen, by	C. T. Moore.
Kousen voor heeren, by	C. T. Moore.
Kousen voor jongens, by	C. T. Moore.
Goedkoop bedkatoen, by	C. T. Moore.
Goedkoop laken, by	C. T. Moore.

Alles voor den LAAGSTEN PRIJS te koop bij

C. T. Moore. 26tf

Laarzen & Schoenen

Vrouwenschoenen, Laarsjes, overschoenen, enz. Mans laarzen, schoenen en overschoenen. Meisjes, jongens en kinder schoenen in allerlei soorten en stoffen, kunnen verkregen worden in

C. T. Moore's Goedkoopen Winkel,
IN OTTEN'S BLOCK.

TAPIJTEN! TAPIJTEN!

TAPIJTEN.—Van allerlei kleur en hoedanigheid, effen, gebloemd of geruit, geolied doek en dekens, bij C. T. MOORE.

BEHANGSEL PAPIER.—De grootste en goedkoopste voorraad behangsel papier in de stad, bij C. T. MOORE.

Aardewerk, glas en porcelein voor getrouwden en ongetrouwden, bij C. T. MOORE.

AZIJN, TERPENTIJN, LIJNOLIE, LOOD WIT en TABAK bij C. T. MOORE.

1858. Nieuwe voorraad van Goederen. 1858

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

In hun nieuw Steenen Gebouw,

hunnen winkel op nieuw gevuld hebben en thans weder ruim gesorteerd zijn, in

GROCERIJEN & PROVISIEN,
Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen,
Houten waren en Sterke-Dranken in soorten,

en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen.

Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, 2 Febr. 1858. JOSEPH SCHRAGE & Co.

F. LAWRENCE'S
IJZERWINKEL.
SLOTEN, HENGSELS, POMPEN,
MESSEN, VORKEN & LEPELS.
Schoppen, Kettingen,
SPIJKERS, GLAS,
GEWEREN,
Bijlen, Zagen,
IJZER & STAAL.
KACHELS
in alle soorten en waarvoor wordt ingestaan.
Artikelen van goed, dik geslagen ijzer.
OOK IS ALDAAR EEN BLIKWINKEL.

Dit is de goedkoopste en beste plaats te Sheboygan om ijzerwaren te koopen.

F. LAWRENCE.

Deze winkel is in "Otten's Brick Block," alwaar Hollandsch wordt gesproken. 43tf

GROOTE
TOELOOP.

"Vriend, waar gaat gij naar toe?"
"NAAR
A. P. LYMAN'S

Ik heb heden $10 geleend, tegen vijf percent in de maand, en die ga ik daar uitgeven voor eenigen zijner goedkoope goederen; hij verkoopt tegen INKOOPSPRIJS, VOOR CONTANT, EN NIET ANDERS DAN CONTANT GELD. Lyman borgde mij altijd als ik geen geld had, en nu wil ik bij hem tot de laatste cent uitgeven die ik heb.—Ik weet dat ik wel wat van mijne oude schuld behoorde af te doen, maar dat doe ik niet: hij zal alles hebben." SAM.

Sheboygan 12 April, 1858. 427 tf.

PLEISTER.
200 BARRELS,
TE KOOP,
OP TIJD!

427 tf. A. P. LYMAN.

COD-VISCH, Makreel en Wit Visch, opzettelijk voor huishoudelijk gebruik, bij C. T. MOORE.

3000 Gallons AARDEWERK, EMMERS, TOBBEN en HOUTENWAREN, en vele andere benoodigdheden voor de boerderij bij C. T. MOORE.

PERZIKEN.—Heel of in stukken. Gedroogd appels—voor welker zwelling wordt ingestaan. Pruimen, krenten, rozijnen en gember, om gember thee van te maken, bij C. T. MOORE.

Komt en rekent af!

Al degenen, die mij iets verschuldigd zijn, worden hiermede vriendelijk en dringend uitgenoodigd, om hetzelve **voor den 1 Maart e. k.**, op de eene of andere wijze te komen voldoen, of er noten voor te geven met interest—

waardoor onkosten vermeden zullen worden.

Ik wenschte eene verandering in mijne zaken te maken, die eene geheele opmaking mijner boeken verdert. Zij derhalve, tegen welke ik vervallen noten heb, zullen mij zeer verpligten, door betaling van slechts een gedeelte derzelven, daar ik eenige noodzakelijke schulden heb te voldoen.

L. H. van Spanckeren.

LET WEL!!

Zij, die ik na den 1sten Maart e.k., genoodzaakt zal zijn op kosten te jagen, kunnen dit aan eigen schuld toeschrijven, daar ik genegen ben dengenen, van welke ik vertrouwen kan dat zij wel willen, doch niet kunnen, ehoorlijk uitstel van betaling te geven. Ik neem in betaling voor verschuldigde gelden, alsmede voor winkelgoederen aan: goede *tarwe*, *haver*, *flour* en *corn*, waarvoor de hoogste marktprijs zal gerekend worden. L. H. VAN SPANCKEREN.

Pella, Iowa, 23 Jan. 1858. 2m1.

ELLIS & JONES
ADVOCATEN EN PROCUREURS.

SHEBOYGAN. WISCONSIN.

Deze nemen alle regtzaken in de counties Sheboygan, Manitowoc, Calumet en Ozaukee op zich.

ZIJ STAAN IN BETREKKING MET

Hon. Wm. R. Gorsline, Sheboygan.
F. R. Townsend, Esq., Cash. of the Bank of Sheboygan, Sheboygan.
Warren Smith, Esq., Sheboygan.
Judge Miller, Milwaukee.
Messrs. Wm. Jones jr. & Co., Chicago, Ill.
Dr. T. F. Rochester, Buffalo, N. Y.
T. H. Rochester, Pres City Bank, Rochester.
James Wilson, Esq., 169 Broadway, N. Y.
Messrs. John Olmstead & Co., N. Y.
Hon. John O. Knox, Philadelphia.
George Stewardson, Esq., do.
Josiah Dent, Esq., St. Louis.
Jeremiah Van Rensselaer, Detroit.
☞ Kantoor over de Bank of Sheboygan.
Sheboygan, 5 April, 1858. 426tf.

THE FAMILY DOCTOR, (HUISARTS)
is een boek, dat elk huisgezin noodig heeft.
THE FAMILY DOCTOR,
is in eene duidelijke taal geschreven.
THE FAMILY DOCTOR,
is vrij van geneeskundige uitdrukkingen.
THE FAMILY DOCTOR,
bevat de genezing van ziekten in allerlei vormen.
THE FAMILY DOCTOR,
is uit eene naauwkeurige opmerking getrokken.
THE FAMILY DOCTOR,
is na eene veeljarige ondervinding geschreven.
THE FAMILY DOCTOR,
is door talrijke platen opgehelderd.
THE FAMILY DOCTOR,
toont aan hoe de gezondheid te bewaren.
THE FAMILY DOCTOR,
toont aan hoe de zieken te behandelen.
THE FAMILY DOCTOR,
toont aan hoe de ziekenkamer in te rigten.
THE FAMILY DOCTOR,
toont aan hoe kinderen te genezen.
THE FAMILY DOCTOR,
toont aan hoe mannen en vrouwen te genezen.
THE FAMILY DOCTOR,
toont aan hoe wonden te behandelen.
THE FAMILY DOCTOR,
handelt over ziekten, die aan vrouwen eigen zijn.
THE FAMILY DOCTOR,
is bijna onmisbaar voor moeders.
THE FAMILY DOCTOR,
moest door elken jongeling bestudeerd worden.
THE FAMILY DOCTOR,
bevat vele aanbevelingen van geneesheeren.
THE FAMILY DOCTOR,
is het voor agenten verkoopbaarste boek, dat is uitgegeven.
THE FAMILY DOCTOR,
zal franco aan elk adres verzonden worden, als men den prijs $1.25 zend aan JOHN E. POTTER, Uitgever, 617 Sansom street, Philadelphia. n1
☞ *Agenten gevraagd in alle streken des lands.*

den heldenmoedigen strijder bij Schenectady.

Hij had in der daad heldhaftig gestreden; reeds uit verscheidene wonden bloedende, wilde hij nog altijd niet wijken; daar trof de zware tomahawk van eenen grimmigen Algonquin den schouder en den linker bovenarm, en hij zonk zwaar getroffen op den grond neder. Met eenen eenigen sprong was de roodhuidige krijgsman boven op hem en zou maar al te gaarne de scalp des jongen strijders aan zijnen gordel hebben zien hangen; maar de Fransche soldaten, die met de aan hunne natie eigene edelmoedigheid, welke eere geeft aan wien eere toekomt, zijne dapperheid en vechtersbehendigheid, ten volle waardeerden, lieten zulk eene onwaardige daad niet toe—zij drongen er tusschen en eer de edele Algonquin er om dacht, was zijn buit verdwenen. Winant bevond zich onder de zeven en twintig gevangenen, die naar Canada werden medegenomen.

Als wij bedenken, door welke wildernissen, in welk een ruw jaargetijde, onder welke ontberingen de Fransche troep zijnen spoedigen terugtogt bewerkstelligde, dan kan het ons niet verbazen, dat Winant als mede eenigen zijner medegevangenen, in eene hevige wondkoorts verviel, en deze zoo toenam, dat de overste St. Helene het voor beter hield, deze zwaar gewonde gevangenen niet terstond mede naar Quebec te nemen, maar onderweg in het kleine fort St. Anna te laten. Zij stonden hier onder militaire bewaking, mogten niet buiten de palissaden komen, doch hadden geenszins over slechte behandeling te klagen, en Winant wel het allerminste.

Hij zat [illegible] gelijk boven gemeld is, [illegible] en [illegible] in de [illegible] in den tuin en over [illegible] zich [illegible] bergachtige [illegible]. Ofschoon [illegible]

en ofschoon men het hem kon aanzien, dat hij ter naauwernood van eene zware ziekte kon genezen zijn, lag er toch op zijn gelaat geene mijmerende, zwaarmoedige uitdrukking, gelijk men in allen gevalle van eenen krijgsgevangene verwachten kon; integendeel, daar vertoonde zich vrolijkheid, opgeruimdheid, op nieuw ontwakende levenslust, gelijk in het algemeen bij iemand, die, nadat eene zware ziekte voorbij is, zich herstellende gevoelt, en overigens met zijnen toestand volkomen tevreden is. Nu, dat zal onze lezer spoedig verklaarbaar vinden.

De wilde slingerplant, die over de eene helft des raams naar boven schoot, spreidde zich een weinig van een, eene kleine ronde hand verscheen, eene wolk van bloemen vloog naar het hoofd van den invalide, en daarbij klonk een zoo hartelijk, kinderlijk lagchen van buiten, dat men er zich van overtuigd kon houden, dat de werper van dezen bloemenregen slechts een jong, baldadig vrolijk meisje kon zijn, en werkelijk gluurde ook thans het hoofdje van zulk eene, om de slingerplant heen, het raam in. Weelderig, bruinkleurig haar, half in eene wrong gevlochten, waardoor eene zilveren pijl stak, half in natuurlijke krullen geschikt, die over het blanke voorhoofd en de bloozende wangen, over hals en schouders nedergolfden, groote lagchende donkerblaauwe oogen, een mond, die tot kussen uitlokte en bij den vrolijken lach de witte rijen paarlen op den achtergrond liet zien, [illegible] kuiltjes in wang en kin — wie zou daar niet toegetast hebben?

En Winant aarzelde geen oogenblik [illegible] door de slingerplant [illegible] de, sloeg hij dien om den daar achter [illegible] [illegible] en [illegible] drukte hij op de [illegible] geworden [illegible] [illegible] als of zich [illegible] [illegible] dringen, [illegible] de kracht [illegible]

ver door de bosschen klonk en tot in het binnenste der stad drong.

"Ik dank u, mijne vrienden en medeburgers!" zeide Milbourne, den pluimhoed zwaaijende, "gij zult uw vertrouwen niet weggeworpen hebben. Gaat thans weder aan uw middageten."

Toen men met het eten gedaan had, maakte Milbourne terstond zijne aanstalten. Hij zond met de wegvarende schepen een naauwkeurig berigt van hunne ontvangst te Albany aan zijnen behuwdvader, met het verzoek om verdere instructien. Daarop verdeelde hij zijn klein leger in verscheidene benden, elk onder eenen aanvoerder, en toonde hun de punten aan, waar zij zich in de verstrooide volkplantingen langs de grenzen, zoo goed het mogelijk was, moesten inkwartieren. De verbindingen tusschen de afzonderlijke benden moesten steeds onderhouden worden, om in geval van nood elkander wederkeerig te kunnen ondersteunen. Bovendien moest men op alle punten zijn best doen, om de volkplanters, de bewoners van kleine dorpen of afzonderlijk gelegene landhoeven met het gevaar bekend te maken, dat hun bedreigde, en alle weerbare mannen trachten over te halen, om zijne wapenen in gereedheid te houden. Op deze wijze plaatste hij eene soort van keten langs de grenzen, die volgens zijn begrip van het grootste nut moest zijn.

In deze linie lag ook het kleine dorp Schenectady aan de rivier Mohawk. Dit was eenigermate eene versterkte plaats, namelijk met palissaden omgeven. Milbourne maakte de bewoners, gelijk hij overal gedaan had, op het dreigend gevaar opmerkzaam, en trachtte hen van het gewigt van deze plaats niet in de handen der Franschen te laten vallen te overtuigen. Doch de lieden van Schenectady lachten om zijne bezorgdheid en meenden, dat men bij

zulk slecht weder de aankomst der Franschen niet te vreezen had, en dat zij hunne kleine vesting wel zonder weten te verdedigen.

Milbourne trok met zijnd troep de Mohawk verder op en stationeerde zijnen zwager, luitenant Winant, met twintig man in een verlaten blokhuis, ongeveer een uur gaans van Schenectady af, alwaar de manschappen bescherming tegen het ruwe weder konden vinden, en droeg hem op, voornamelijk het oog op het dorp te houden. Hij zelf trok met de grootere troep op Utica aan, waar hij desgelijks eene gepaste stelling innam.

De jeugdige Winant vervulde met kracht en ijver de pligten van kommandant. Hij zorgde in zoo verre dit mogelijk was voor een goed onderkomen zijner lieden; levensmiddelen werden hem van de naburige boerderijen gebragt; een helder wachtvuur brandde dag en nacht voor het blokhuis; wachtposten werden uitgezet en patrouilles rondgezonden—met een woord, er had zich een goed ingerigt veldlegertje aan de rivier Mohawk gevormd, in hetwelk het, niettegenstaande het ruwe weder, onder zingen, lagchen en schertsen, vrolijk genoeg toe ging.

Meerdere dagen en nachten waren ongestoord voorbijgegaan, gedurende welken tijd kapitein Milbourne, de eigenlijke aanvoerder der expeditie, [illegible] was, en zich dadelijk over de schikkingen van zijnen jeugdigen onderkommandant volkomen tevreden had verklaard.

Het was Zaturdag, de 8 Februarij 1690, omstreeks middernacht. Winant lag in den hoek der eenige maar [illegible] kamer in het blokhuis op zijn strooleger, met zijnen [illegible] toegedekt. Hij vlugt [illegible] uit deeze [illegible] op het [illegible] hem, als of hij door een [illegible] Hij zette zich [illegible]

Mengelwerk.

DE DROEVIGE VRUCHTEN VAN EENE EENIGE MISDAAD.

PARIJS, 7 Maart, 1858. — Er heeft, dezer dagen, in deze nabuurschap, eene gebeurtenis van den treurigsten aard plaats gehad, die met sterke kleuren de helsche wreedheid van veel onzer maatschappelijke zedekunde aantoont.

Vijftig jaren geleden, of daaromtrent, was een jong mensch van goeden huize klerk in een kantoor te Parijs. Hij was van eenen vrolijken en zorgeloozen aard, wist slechts weinig van de wereld en droomde er nooit van, dat hij dezelve ooit iets anders dan eenen schuimenden beker van vermaak zou bevinden. Dienvolgens duurde het ook niet lang of hij was in eene dier afschuwelijke minnarijen gewikkeld, die Parijs boven alle steden der aarde doen uitsteken, omdat zij geheel wínstbejag zijnde van de zijde der vrouw, menigmaal in den vrouwelijken boezem eenen graad van arglistigheid, verraderlijkheid en koelbloedi e zelfzucht ontwikkelen, die zelden ergens anders aan deze zijde van den afgrond wordt aangetroffen. In der daad, hij werd het slagtoffer eener ontaarde minnares, en werd om de eene of andere tirannieke gril van haar verdorven hart te bevredigen, verleid om zijns patroons hand na te maken, ten einde 10,000 franken te bekomen. Hij werd in hechtenis genomen, verhoord, overtuigd, en voor tien jaar naar de galeijen verwezen. Doch de volhardende smeekingen zijner vrienden, gesteund door zijn uitmuntend gedrag in de gevangenis, behaalden eindelijk van de overheden, dat zij hem van de laatste helft zijner straf ontsloegen, en na zijne bevrijding ging hij naar Engeland, alwaar hij, goed opgevoed en welbespraakt zijnde, en uitmuntende manieren bezittende, weldra bezigheid vond; en hier leidde hij ongeveer dertig jaren lang een onberispelijk leven, na verloop van welken tijd hij het vooruitzigt had op eenen gerusten en onafhankelijken ouden dag.

Hij was door het huwelijk aan eene achtingswaardige familie verbonden, en had een huisgezin van verscheidene kinderen. Maar hij was een Franschman in zijn hart, en werd door het verlangen gekweld, om nog eens naar Frankrijk terug te keeren, en aldaar eene zaak aan te vangen, die hij zijnen kinderen kon nalaten. Eindelijk kwam hij zich in eene stad, niet ver van Parijs, neder te zetten, en bragt daar geacht en gelukkig de laatste dertig jaren zijns levens door, zonder blijk dat eenig menschelijk wezen iets wist van de vlek op zijne jeugd, en zich vleijende, dat het bittere geheim zijns boezems met hem in het graf zou dalen. Arme ziel! Hij rekende, zoo als men zegt, buiten den waard, zijnde die waard altijd de scherpst ziende duivel, die de aarde betreedt, de duivel der achtbaarheid, die bijna de eenigst overblijvende begeestering onzer heetgebakerde sterfelijkheid is geworden; en wiens reuk voor alles wat in het leven zijner aanhangelingen als hatelijk is aangenomen—wiens geheugen voor alles wat den mensch openlijk schande aandoet en onteert en verplettert—zoo scherp is als de dood en zoo onbarmhartig als het graf.

Het wilde zoo dat de oudste zoon dezes mans met de dochter eens naburigen koopmans verloofd was, en de avond van de bruiloft was reeds op handen, toen de tot hier toe te gelukkige vader, op zekeren dag aan tafel zittende, den volgenden brief van den vader van zijns zoons aanstaande ontving:

"Waarde Mijnheer D——: De vijftien jaren, die ik met u in handelsbetrekkingen heb gestaan, hebben mij van uwe volkomene braafheid overtuigd. Ik acht u en zal u altijd de hand van vriendschap toesteken; maar—vergeef mij, als ik aldus eene smartelijke herinnering opwek—het toeval heeft mij met uw vorig leven bekend gemaakt! Vrees niet, dat ik ooit uw geheim openbaren zal; maar gij zult wel begrijpen, dat ik voortaan van uwen zoon, als den echtgenoot mijner dochter, moet afzien. Wees bedaard, en laat het aan mij over eene aannemelijke reden voor die breking op te geven. Ontvang, met de betuiging van mijn leedwezen, de verzekering mijner vriendschap. ——."

Deze slag, die zoo geheel onvoorzien was, en op zulk een onschuldig en geliefd hoofd nederdaalde, was bedwelmend. Het ontstelde huisgezin zag deszelfs bejaarden vader—hij was 79 jaar oud—den brief lezen, doodelijk bleek worden terwijl hij dien las, opstaan, naar het raam gaan als of hij er hem wilde uitwerpen, en in het volgende oogenblik hoorde hetzelve het geluid van zijn bloedend ligchaam beneden op de straat, alwaar het een teederder mededoogen vond, dan het gevonden had in de harten zijner medemenschen. Wat is het smartelijk te denken, dat er geene deugd genoeg in deze menschenwereld was, om dat bloedige hoofd voor schande te bewaren, en deszelfs weinig overblijvende schreden naar het graf glad en effen te maken. — *Cor. of the N. Y. Tribune.*

ALLES TE VERLIEZEN.—Eenige jaren geleden werd een koopman failliet. — Hij ging op zekeren morgen zeer aangedaan naar huis.

"Wat is het?" vraagde zijne vrouw.

"Ik ben te gronde gerigt; ik ben een bedelaar; ik heb alles verloren!" barstte hij uit, zijne hand tegen zijn voorhoofd drukkende, als of zijne hersenen in eenen maalstroom waren.

"Alles!" zeide zijne vrouw, "ik ben toch nog overgebleven!" "Alles, papa!" zeide zijn oudste zoon; "en ik ben er nog." "En ik ook, papa," zeide zijn dochtertje naar hem toe loopende en hare armpjes om zijnen hals slaande. "Ik is niet verloren, papa," herhaalde Eddie. "En gij hebt uwe gezondheid nog behouden," zeide zijne vrouw. "En uwe beide armen om mede te werken, papa," zeide zijn oudste zoon; "en ik kan u helpen." "En uwe twee voeten papa, om u te dragen." "En uwe twee oogen, om mede te zien," zeide kleine Eddie.

"En gij hebt Gods beloften," zeide de grootmoeder. "En eenen goeden God," zeide zijne vrouw. "En een hemel om in te gaan," zeide zijn dochtertje. "En Jezus om ons daarheen te komen halen," zeide de oudste zoon.

"God vergeve mij," riep de arme koopman, in tranen uitbarstende. "Ik heb niet alles verloren. Wat beteekenen de weinige duizenden, die ik mijn alles noemde, bij deze kostbaardere dingen, die God mij gelaten heeft?" en hij drukte zijn huisgezin aan zijnen boezem, en kuste zijne vrouw en kinderen met een dankbaar hart.

Het verlies van eigendom moet den geest niet bewolken, met eene goddelooze vergetelheid van de groote zegeningen, die overblijven. Geen mensch moest wanhopen, want geen mensch heeft alles verloren zoo lang hij zijne regtschapenheid, Gods genade, en zijne hoop op den hemel niet verloren heeft.—*Child's Paper.*

HOE EEN GETUIGE EENEN ADVOCAAT BIJ DEN NEUS HAD.—Het volgende voorval had onlangs te Philadelphia plaats.

Een wel bekende advocaat, die zich veel op zijne bekwaamheid om eenen getuige in het kruisverhoor te nemen liet voorstaan, had eens een kluchtig personaadje onder handen. Deze getuige was een schoenmaker.

"Gij zegt, dat de gevangene eene diefegge is?"

"Ja, mijnheer; reden waarom—omdat zij het bekend heeft."

"En gij verklaard ook op uwen eed, dat zij na die bekentenis schoenen voor u heeft geboord?"

"Ja, mijnheer."

"Dan"—hier wierp hij het Hof eenen schranderen blik toe—"moeten wij daaruit begrijpen dat gij *oneerlijk volk gebruikt, om voor u te werken,* zelfs nadat hunne schelmerijen bekend zijn?"

"Natuurlijk; *hoe zou ik anders aan een' advocaat komen!*"

De advocaat zeide "genoeg," en op eenen toon, die aantoonde, dat, als hij het hoofd van den getuige in eenen runmolen had gehad, deze weinig genade bij hem zou gevonden hebben; en de regter stikte bijna in eene vergeefsche poging, om de toeschouwers te doen gelooven, dat hij niet lachte maar den hik had, terwijl de getuige aftrad met al de deftigheid van eenen fatsoenlijken lijkbidder.

GESCHIEDENIS VAN EENEN HINDOE.—Een arme Hindoe, van de zorgen dezer wereld, en van een kwaad wijf bevrijd zijnde, verscheen aan de poort van Brahma's paradijs.

"Zijt gij door het vagevuur gegaan?" vraagde de god.

"Neen; maar ik ben getrouwd geweest."

"Kom binnen dan; dat is even goed."

Op dit oogenblik kwam er een ander aan, die pas overleden was, en deze verzocht ook aan Brahma om binnen gelaten te worden.

"Zachtjes aan, zachtjes aan! Zijt gij het vagevuur doorgegaan?"

"Neen; maar wat doet er dat toe? Hebt gij daar even niet iemand binnengelaten, die er even zoo min geweest is als ik?"

"Zeker; maar die is getrouwd geweest."

"Getrouwd! Is het anders niet? Ik ben wel tweemaal getrouwd geweest."

"O foei!" antwoordde Brahma, "scheer u weg! Het paradijs is niet voor gekken."

☞ Een waar beeld der wanhoop is een varken, dat zijnen kop door een gat in eene heining steekt, om eene kool te krijgen, die hij wel besnuffelen, maar niet bereiken kan.

☞ De liefde tot het geld neemt toe, naar mate het geld zelf toeneemt; en hij, die het niet heeft, wenscht 't het minste.—*Juvenalis.*

Agenten voor den Nieuwsbode.
Amsterdam, Wis.—A. Stokdijk.
Oostburg, Wis.—A. van de Wall.
Sheboygan Falls—J. Brugman.
Milwaukee,—D. J. Doornink.
Alto, Wis.—J. Landaal.
Chicago, Ills.—F. Pantelsteen.
Hope, Ills.—G. van der Syde.
Thornton, Ills.—M. Jansen.
Keokuk, Iowa,—D. [illegible]
Pella, Iowa,—[illegible]
Cincinnati, Ohio,—G. M. Brunsel.
Cleveland, Ohio,—H. Ochsner.
Kalamazoo, Mich.—J. [illegible]
Holland, Mich.—[illegible] van de Luyster.
Zeeland, Mich.—[illegible]
Grand Haven, Mich.—[illegible]
Grand Rapids, Mich.—[illegible]
Buffalo, N. Y.—Mr. Smeltenburg.
Rochester, N. Y.—A. de Vos.
Albany, N. Y.—[illegible]
New York City,—[illegible]
Paterson, New Jersey,—[illegible]
Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij bovengenoemde agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) à TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en denzelven te zenden aan
A. POTT.
[illegible] Agenten worden verzocht voor de hier opgestaande plaatsen, wordende iederen Agent een behoorlijk rabat toegestaan voor zijne moeite.
☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR NEDERLAND $2,50 PER JAAR; [illegible]
[illegible]

---

lagen zijne lieden, allen in diepen slaap; hij hoorde de bedaarde, afgemetene schreden der beide mannen, die als schildwachten bij het vuur heen en weder wandelden: het kon toch slechts een droom zijn geweest—juist wilde hij zich weder te slapen leggen, toen iets heel duidelijk, ofschoon als uit de verte, in zijne ooren drong, en zijnen blik naar de opening van het gebouw wendende, kwam hem het hemel, welf, zoo ver hij het zien kon, helder rood voor. Dat kon niet van het wachtvuur komen;—met eenen enkelen sprong was hij van zijn leger op en de deur uit.

"Hoort gij geen geraas?" vraagde hij de beide mannen aan het wachtvuur.

"Geen dan hoogstens het snorken van hen daar binnen," lachte de een.

"En wat beteekent dat rood aan den hemel?" vraagde hij dringend.

"Het komt misschien van de maan, die opkomt—"

"Neen, neen, dat is brand," riep hij, en hij wierp zich op den bodem neder, en drukte het oor vast op de hard gevroren aarde. Niet lang had hij zoo gelegen of hij sprong snel op—"ik hoor krijgsgeraas," riep hij, "dat is Schenectady!" Hij greep de trommel en een luide roffel weergalmde door de wouden van de Mohawk.

"Op, voorwaarts, naar Schenectady!" den hij de uit het blokhuis voor den dag komende lieden toe; [illegible] geen helpen—voorwaarts!"

En in gezwinde pas rukte de kleine troep op Schenectady aan.

Het was geschied, wat wijzere mannen gevreesd, en de ligtzinnige bewoners van Schenectady niet geloofd hadden. Ten spijt van het ruwe jaargetijde waren de eventuren en MARTENS en SAINT HELENE met eene troep van honderd en tien man, gedeeltelijk Franschen, gedeeltelijk bevriende Indianen, in het midden der maand Januarij van Montreal opgebroken. Na eenen marsch van twee en twintig dagen door de wildernis, met honger en vorst strijdende, slechts levende van een weinig geroost mais, dat zij hadden medegenomen, en het wildbraad, dat nu en dan hunne Indiaansche bondgenooten velden, kwamen zij den 8 Februarij, omstreeks middernacht, voor Schenectady aan. Maar wie beschrijft hunne verbazing, toen zij het stadje geheel open vonden staan! De poorten waren niet gesloten, geene wachten uitgezet, en zelfs niet de minste militaire aanstalten tot verdediging der plaats gemaakt. Ongehinderd gingen zij de palissaden voorbij, traden zij de poorten binnen. Nu verdeelden zij zich in partijen van zes of zeven man, en de oorlogskreet der Indianen werd aangeheven. De deuren der huizen werden open geloopen en binnen weinige minuten stonden al de huizen in vlammen. Mannen en vrouwen werden nedergestooten, kinderen levend in de vlammen geworpen; er werd geroofd, gemoord en verbrand. Wel verzetten zich hier en daar eenige troepen der Engelschen, zoo als zij elkander in de algemeene verwarring hadden aangetroffen; maar gedeeltelijk werden zij nedergesabeld, gedeeltelijk stoven zij in eene verwilderde vlugt uit elkander — wie thans vlugten kon, vlugtte.... Dan klonk [illegible] was Winant met zijne brave New Yorkers. Wel sloten zich nog eenige vlugtelingen van Schenectady bij hen aan; maar overste St. Helene had een groot gedeelte zijner manschappen verzameld, en het duurde niet lang, of de kleine troep Engelschen was verbroken, verstrooid, uit elkander gestoven,—de Franschen waren de zegerijkende bezitters van het versterkte stadje Schenectady.

Doch zij hadden zich slechts de heeren

van rookende puinhoopen gemaakt. Het gansche dorp was afgebrand. Door de vlammen, het zwaard en de tomahawk waren meer dan zestig personen omgekomen; zeven en twintig waren door de Franschen gevangen genomen, en zij, die de woede des vijands ontkomen waren, vlugtten in den sneeuwstorm naar buiten, den weg naar Albany op. Velen waren gewond, velen bezweken in het stormachtige weder, slechts weinigen kwamen te Albany aan; vijf en twintig verloren naderhand hunne ledematen door bevriezing en door eene noodzakelijk gewordene afzetting der zeere handen, voeten en ooren.

De Franschen bleven in het bezit van het veroverde stadje, doch slechts tot den middag van den volgenden dag. De oversten ontvingen berigt van het aanrukken eener grootere krijgsmagt, die kapitein Henry Milbourne verzameld had, en uitgezondene Indianen verhaalden van bewegingen onder de naburige Irokeezen stammen, die den schijn hadden, als of men het plan had, den Franschen den terugtogt af te snijden. Er werd dus in aller ijl opgebroken en in versnelde marschen trok het kleine leger naar Canada terug.

De burgers van Albany waren echter door dezen vijandigen inval niet weinig verschrikt. Zij vreesden ieder oogenblik een grooter corps te zullen zien opdagen, ja, zelfs de raad, van tienen, de regerende heeren van Albany, sidderde voor zulk een bezoek, en waar men vroeger den intogt der New Yorksche militie geweigerd had, daar noodigde men thans kapitein Milbourne uit, om zijn hoofdkwartier te Albany op te slaan, ten einde van daar uit zijne maatregelen ter verdediging der grenzen te nemen. De brave patriot vergat ook terstond de ontvangene beleediging en nabij Albany in naam [illegible] Jacob Leisler nog altijd niet als provisionele gouverneur der provincie New York erkend.

HOOFDSTUK VIII.

In het binnenland van het tegenwoordige Canada, dat de Engelschen toen ter tijd New France (Nieuw Frankrijk) noemden, op den weg tusschen Montreal en Quebec, boven de Trois Rivieres, lag een klein dorp, St. Anna genaamd, in een vriendelijk dal, den eenigen jagtgrond der Algonquins. Dit dorpje was in den laatsten tijd door het opwerpen van eenige werken versterkt, en door een klein detachement Fransche soldaten, onder het bevel eens officiers, bezet.

Aan het noordwestelijke einde van het dorpje, in het midden eens tuins, lag een huis, klein en net, wel slechts van hout gebouwd, maar zilvergrijs geverwd, waarbij de groene vensterkozijnen zeer goed stonden. Dit huis had slechts een verdieping, maar deze was in meerdere kamers verdeeld. Een dezer kamers treden wij thans binnen. Zij is goed licht en ruim genoeg; de ramen staan open en geven vrijen ingang aan de zachte zomerlucht, want het jaargetijde is reeds zoo ver gevorderd, dat zelfs in het hooger gelegen Canada de dagen warm zijn.

De stukken huisraad zijn weinigen, maar in derzelver onopgesmukte eenvoudigheid juist gepast voor de kamer in het kleine, onopgeschikte huis. Er staan hier eenige stoelen, eene kast, eene tafel; aan den eenen muur staat een eindelijk bed; aan het open raam zit de waarschijnlijke bewoner dezer kamer, een jongman, met een in het oogvallend bleek gelaat; maar niettegenstaande de uitdrukking van een doorgestaan of misschien nog door te staan lijden, niet tegenstaande het kunstmatig gelegd hoofdverband en den in spalken gelegden linkerarm, en het gansche voorkomen van eenen invalide, herkennen wij in hem toch ons jonge vriend Winant van Leisler.

Mengelwerk.

DE DROEVIGE VRUCHTEN VAN EENE EENIGE MISDAAD.

PARIJS, 7 Maart, 1858. — Er heeft, dezer dagen, in deze nabuurschap, eene gebeurtenis van den treurigsten aard plaats gehad, die met sterke kleuren de helsche wreedheid van veel onzer maatschappelijke zedekunde aantoont.

Vijftig jaren geleden, of daaromtrent, was een jong mensch van goeden huize klerk in een kantoor te Parijs. Hij was van eenen vrolijken en zorgeloozen aard, wist slechts weinig van de wereld en droomde er nooit van, dat hij dezelve ooit iets anders dan eenen schuimenden beker van vermaak zou bevinden. Dien ten gevolge duurde het ook niet lang of hij was in eene dier afschuwelijke minnarijen gewikkeld, die Parijs boven alle steden der aarde doen uitsteken, omdat zij, geheel winstbejag zijnde van de zijde der vrouw, menigmaal in den vrouwelijken boezem eenen graad van arglistigheid, verraderlijkheid en koelbloedigheid zelfzucht ontwikkelen, die zelden ergens anders aan deze zijde van den afgrond wordt aangetroffen. In der daad, hij werd het slagtoffer eener ontaarde minnares, en werd om de eene of andere tirannieke gril van haar verdorven hart te bevredigen, verleid om zijns patroons hand na te maken, ten einde 10,000 franken te bekomen. Hij werd in hechtenis genomen, verhoord, overtuigd, en voor tien jaar naar de galeijen verwezen. Doch de volhardende smeekingen zijner vrienden, gesteund door zijn uitmuntend gedrag in de gevangenis, behaalden eindelijk van de overheden, dat zij hem van de laatste helft zijner straf ontsloegen, en na zijne bevrijding ging hij naar Engeland, alwaar hij, goed opgevoed en welbespraakt zijnde, en uitmuntende manieren bezittende, weldra bezigheid vond; en hier leidde hij ongeveer dertig jaren lang een onberispelijk leven, na verloop van welken tijd hij het vooruitzigt had op eenen gerusten en onafhankelijken ouden dag.

Hij was door het huwelijk aan eene achtingswaardige familie verbonden, en had een huisgezin van verscheidene kinderen. Maar hij was een Franschman in zijn hart, en werd door het verlangen gekweld, om nog eens naar Frankrijk terug te keeren, en aldaar eene zaak aan te vangen, die hij zijnen kinderen kon nalaten. Eindelijk kwam hij zich in eene stad, niet ver van Parijs, neder te zetten, en bragt daar geacht en gelukkig de laatste dertig jaren zijns levens door, zonder blijk dat eenig menschelijk wezen iets wist van de vlek op zijne jeugd, en zich vleijende, dat het bittere geheim zijns boezems met hem in het graf zou dalen. Arme ziel! Hij rekende, zoo als men zegt, buiten den waard, zijnde die waard altijd de scherpst ziende duivel, die de aarde betreedt, de duivel der achtbaarheid, die bijna de eenigst overblijvende begeestering onzer hertgebakerde sterfelijkheid is geworden; en wiens reuk voor alles wat in het leven zijner aanhangelingen als hatelijk is aangenomen—wiens geheugen voor alles wat den mensch openlijk schande aandoet en onteert en verplettert—zoo scherp is als de dood en zoo onbarmhartig als het graf.

Het wilde zoo dat de oudste zoon dezes mans met de dochter eens naburigen koopmans verloofd was, en de avond van de bruiloft was reeds op handen, toen de tot hier toe te gelukkige vader, op zekeren dag aan tafel zittende, den volgenden brief van den vader van zijns zoons aanstaande ontving:

"Waarde Mijnheer D——: De vijftien jaren, die ik met u in handelsbetrekkingen heb gestaan, hebben mij van uwe volkomene braafheid overtuigd. Ik acht u en zal u altijd de hand van vriendschap toesteken; maar—vergeef mij, als ik aldus eene smartelijke herinnering opwek—het toeval heeft mij met uw vorig leven bekend gemaakt! Vrees niet, dat ik ooit uw geheim openbaren zal; maar gij zult wel begrijpen, dat ik voortaan van uwen zoon, als den echtgenoot mijner dochter, moet afzien. Wees bedaard, en laat het aan mij over eene aannemelijke reden voor die breking op te geven. Ontvang, met de betuiging van mijn leedwezen, de verzekering mijner vriendschap. ——."

Deze slag, die zoo geheel onvoorzien was, en op zulk een onschuldig en geliefd hoofd nederdaalde, was bedwelmend. Het ontstelde huisgezin zag denzelfs bejaarden vader—hij was 79 jaar oud—den brief lezen, doodelijk bleek worden terwijl hij dien las, opstaan, naar het raam gaan als of hij er hem wilde uitwerpen, en in het volgende oogenblik hoorde hetzelve het geluid van zijn bloedend ligchaam beneden op de straat, alwaar het een teederder mededoogen vond, dan het gevonden had in de harten zijner medemenschen. Wat is het smartelijk te denken, dat er geene deugd genoeg in der menschen ... wereld, om dat bloedige hoofd voor schande te bewaren, en deszelfs weinig overblijvende schreden naar het graf glad en effen te maken. — *Cor. of the N. Y. Tribune.*

ALLES TE VERLIEZEN.—Eenige jaren geleden werd een koopman failliet. — Hij ging op zekeren morgen zeer aangedaan naar huis.

"Wat is het?" vraagde zijne vrouw.

"Ik ben te gronde gerigt; ik ben een bedelaar; ik heb alles verloren!" barstte hij uit, zijne hand tegen zijn voorhoofd drukkende, als of zijne hersenen in eenen maalstroom waren.

"Alles!" zeide zijne vrouw, "ik ben toch nog overgebleven!" "Alles, papa!" zeide zijn oudste zoon; "en ik ben er nog." "En ik ook, papa," zeide zijn dochtertje naar hem toe loopende en hare armpjes om zijnen hals slaande. "Ik is niet verloren, papa," herhaalde Eddie. "En gij hebt uwe gezondheid nog behouden," zeide zijne vrouw. "En uwe beide armen om mede te werken, papa," zeide zijn oudste zoon; "en ik kan u helpen. "En uwe twee voeten papa, om u te dragen." "En uwe twee oogen, om mede te zien," zeide kleine Eddie.

"En gij hebt Gods beloften," zeide de grootmoeder. "En eenen goeden God," zeide zijne vrouw. "En een hemel om in te gaan," zeide zijn dochtertje. "En Jezus om ons daarheen te komen halen," zeide de oudste zoon.

"God vergeve mij," riep de arme koopman, in tranen uitbarstende. "Ik heb niet alles verloren. Wat beteekenen de weinige duizenden, die ik mijn alles noemde, bij deze kostbaardere dingen, die God mij gelaten heeft!" en hij drukte zijn huisgezin aan zijnen boezem, en kuste zijne vrouw en kinderen met een dankbaar hart.

Het verlies van eigendom moet den geest niet bewolken, met eene goddelooze vergetelheid van de groote zegeningen, die overblijven. Geen mensch moest wanhopen, want geen mensch heeft alles verloren zoo lang hij zijne regtschapenheid, Gods genade, en zijne hoop op den hemel niet verloren heeft.—*Child's Paper.*

HOE EEN GETUIGE EENEN ADVOCAAT BIJ DEN NEUS HAD.—Het volgende voorval had onlangs te Philadelphia plaats.

Een wel bekende advocaat, die zich veel op zijne bekwaamheid om eenen getuige in het kruisverhoor te nemen liet voorstaan, had eens een kluchtig personaadje onder handen. Deze getuige was een schoenmaker.

"Gij zegt, dat de gevangene eene dievegge is?"

"Ja, mijnheer; reden waarom—omdat zij het bekend heeft."

"En gij verklaard ook op uwen eed, dat zij na die bekentenis schoenen voor u heeft geboord?"

"Ja, mijnheer."

"Dan"—hier wierp hij het Hof eenen schranderen blik toe—"moeten wij daaruit begrijpen dat gij *oneerlijk volk gebruikt, om voor u te werken,* zelfs nadat hunne schelmerijen bekend zijn?"

"Natuurlijk; *hoe zou ik anders aan een' advocaat komen?*"

De advocaat zeide "genoeg," en op eenen toon, die aantoonde, dat, als hij het hoofd van den getuige in eenen runmolen had gehad, deze weinig genade bij hem zou gevonden hebben; en de regter stikte bijna in eene vergeefsche poging, om de toeschouwers te doen gelooven, dat hij niet lachte maar den hik had, terwijl de getuige aftrad met al de deftigheid van eenen fatsoenlijken lijkbidder.

GESCHIEDENIS VAN EENEN HINDOE.—Een arme Hindoe, van de zorgen dezer wereld, en van een kwaad wijf bevrijd zijnde, verscheen aan de poort van Brahma's paradijs.

"Zijt gij door het vagevuur gegaan?" vraagde de god.

"Neen; maar ik ben getrouwd geweest."

"Kom binnen dan; dat is even goed."

Op dit oogenblik kwam er een ander aan, die pas overleden was, en deze verzocht ook aan Brahma om binnen gelaten te worden.

"Zachtjes aan, zachtjes aan! Zijt gij het vagevuur doorgegaan?"

"Neen; maar wat doet er dat toe? Hebt gij daar even niet iemand binnengelaten, die er even zoo min geweest is als ik?"

"Zeker; maar die is getrouwd geweest."

"Getrouwd! Is het anders niet? Ik ben wel tweemaal getrouwd geweest."

"O foei!" antwoordde Brahma, "scheer u weg! Het paradijs is niet voor gekken."

☞ Een waar beeld der wanhoop is een varken, dat zijnen kop door een gat in eene betuining steekt, om eene kool te krijgen, die hij wel besnuffelen, maar niet bereiken kan.

☞ De liefde tot het geld neemt toe, naarmate het geld zelf toeneemt; en hij, die het niet heeft, wenscht 't het minste.—*Juvenalis.*

lagen zijne lieden, allen in diepen slaap; hij hoorde de bedaarde, afgemeten schreden der beide mannen, die als schildwachten bij het vuur heen en weder wandelden; [illegible]

Indianen, in het midden der maand Januarij van Montreal opgebroken. [illegible]

[illegible]

HOOFDSTUK VIII.

[illegible]